

สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยเรื่องนี้ จุดมุ่งหมายที่สำคัญคือ ต้องการสำรวจความสนใจของนักศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยที่มีต่อการชมภาพยนตร์โดยทั่วไป โดยศึกษาถึงเหตุผลของนักศึกษาชายหญิงที่มีต่อภาพยนตร์ที่ชอบ ศึกษาถึงทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการชมภาพยนตร์ เมื่อเปรียบเทียบกับการพักผ่อนหย่อนใจอย่างอื่น ศึกษาถึงความถี่และการใช้เงิน การใช้เวลาในการชมภาพยนตร์ และถ่วงการทราบบว่าภาพยนตร์มีอิทธิพลต่อนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยบ้างหรือไม่

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้หาข้อมูลด้วยการออกแบบสอบถาม ในแบบสอบถามนี้ผู้ทำการวิจัยได้พยายามรวบรวมปัญหา และข้อเท็จจริงบางอย่างที่คิดว่าน่าจะเป็นไปได้ ให้สอดคล้องกับระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยเรื่องนี้รวม ๓๔ ชุด และได้ส่งแบบสอบถามไปยังนิสิตวิทยาลัยนานาชาติต่าง ๆ ๕ แห่ง คังไค่กว่างมาจนแล้วในทันที ปรากฏว่าได้รับความร่วมมืออย่างดียิ่งจากนิสิตวิทยาลัยเหล่านั้น แบบสอบถามส่งไปรวมทั้งหมด ๒,๐๐๐ ฉบับ ได้รับกลับคืนมา ๑,๖๖๒ ฉบับ และได้กลับมาทำการวิจัยได้ ๑,๕๓๘ ฉบับ คิดเป็น ๗๖.๙๕ %

ผลของการวิจัย (Findings) พอสรุปได้เป็นข้อ ๆ ดังนี้

๑. ความสนใจและเหตุผลในการชมภาพยนตร์ของนักศึกษา

นักศึกษาส่วนมากสนใจชมภาพยนตร์อยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษาชายสนใจชมระดับปานกลางมีจำนวนร้อยละ ๗๖.๓๔ นักศึกษาหญิงสนใจชมระดับปานกลางมีจำนวนร้อยละ ๔๓.๗๓ ฉบับที่รองลงมา นักศึกษาสนใจชมมาก นักศึกษาชายสนใจมากมีจำนวนร้อยละ ๒๔.๖๖ ส่วนนักศึกษาหญิงสนใจมากมีเพียงร้อยละ ๑๓.๑๔ เท่านั้น

สำหรับเหตุผลของนักศึกษาที่สนใจชมภาพยนตร์นั้น นักศึกษาส่วนมากชมเพื่อผ่อนคลายอารมณ์ และคลายความตึงเครียดของสมองซึ่งเป็นเหตุผลของนักศึกษาชายมีจำนวนร้อยละ ๓๔.๕๔ เป็นเหตุผลของนักศึกษาหญิงจำนวนร้อยละ ๔๐.๓๘ รองลงมานักศึกษาทั้ง ๒ เพศ ชมเพื่อความสนุกสนาน เพื่อความเพลิดเพลิน และทำให้ได้รับความรู้ทั่วไป สำหรับเหตุผลอื่นที่ชมเพื่อต้องการเห็นสิ่งใหม่ ๆ และชมเพื่อประโยชน์ต่อการศึกษา ลอคจนชมแล้วทำให้เป็นพหุสูตร ก็จะทำให้มีความรู้กว้างขวาง และนำความรู้ที่นำมาปรับปรุงตนเอง เพื่อยกระดับทางจิตใจให้สูงขึ้น

๒. ประเภทของภาพยนตร์และภาพยนตร์ที่ผลิตจากประเทศต่าง ๆ ที่นักศึกษารอบ

ภาพยนตร์ที่นักศึกษารายชอบชมมากที่สุดคือภาพยนตร์ชีวิต มีจำนวนร้อยละ ๑๗.๒๒ อันดับรองลงมาได้แก่ภาพยนตร์จารกรรม ซึ่งมีร้อยละ ๑๖.๖๖ อันดับถัดไปได้แก่ภาพยนตร์สืบสวน ภาพยนตร์เพลงและดนตรี ภาพยนตร์วิทยาศาสตร์ ภาพยนตร์สงคราม และประวัติศาสตร์ และภาพยนตร์ดัดแปลงจากนิยาย ภาพยนตร์ที่นักศึกษารายชอบชมน้อยที่สุดได้แก่ภาพยนตร์กึ่งนิยาย ซึ่งมีเพียงร้อยละ ๒.๐๐ เท่านั้น

ส่วนนักศึกษหญิงชอบชมภาพยนตร์ เพลงและดนตรีมากที่สุด ซึ่งมีจำนวนร้อยละ ๓๕.๓๓ รองลงมาได้แก่ภาพยนตร์ชีวิต ซึ่งมีจำนวนร้อยละ ๓๑.๕๕ จะเห็นได้ว่ามีระดับใกล้เคียงกับภาพยนตร์ เพลงและดนตรีมาก อันดับถัดไปได้แก่ภาพยนตร์ดัดแปลงจากนิยาย ภาพยนตร์จารกรรมและภาพยนตร์สืบสวน ส่วนภาพยนตร์ที่นักศึกษหญิงชอบชมน้อยที่สุดได้แก่ภาพยนตร์กึ่งนิยาย คิดนี้เพียงร้อยละ ๑.๕๕ เท่านั้น ซึ่งเหมือนกับนักศึกษชายที่ไม่ชอบชมภาพยนตร์ประเภทนี้

สรุปได้ว่านักศึกษชายหญิงชอบชมภาพยนตร์ประเภทต่าง ๆ กัน มีทัศนคติที่อันดีของความชอบเท่านั้น

สำหรับเหตุผลของนักศึกษาที่ชอบชมภาพยนตร์ชีวิตก็คือ ภาพยนตร์ประเภทนี้ทำให้รู้สึกในแง่ต่าง ๆ ดีขึ้น เป็นเหตุผลของชายร้อยละ ๕๓.๐๗ เป็นเหตุผลของหญิงร้อยละ ๗๕.๑๕ ส่วนเหตุผลที่ชอบชมภาพยนตร์ เพลงและดนตรีก็คือภาพยนตร์ประเภทนี้สนุกสนาน ทำให้เกิดความสุขสบายใจและช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดของสมองได้ดี เป็นเหตุผลของชายร้อยละ ๗๔.๒๖ เป็นเหตุผลของหญิงร้อยละ ๘๗.๖๐ ส่วนเหตุผลที่ชอบดูภาพยนตร์จารกรรมนั้น เพราะภาพยนตร์ประเภทนี้แสดงถึงชั้นเชิงและไหวพริบในการทำจารกรรมและสายลับของแก๊งค์ยา เป็นเหตุผลของชายจำนวนร้อยละ ๕๘.๕๑ เป็นเหตุผลของหญิงร้อยละ ๕๓.๕๗ ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าเหตุผลของชายและหญิงที่มีต่อการชมภาพยนตร์ประเภทดังกล่าวคล้ายคลึงและเหมือนกันมาก

สำหรับภาพยนตร์ที่ผลิตจากประเทศต่าง ๆ ที่นักศึกษารอบมากที่สุด ได้แก่ภาพยนตร์ที่ผลิตจากฮอลลีวู้ด ประเทศสหรัฐอเมริกา ก็ชายมีจำนวนร้อยละ ๕๖.๓๑ หญิงมีจำนวนร้อยละ ๕๑.๒๗ ประเทศรองลงมาได้แก่อังกฤษ ราชอาณาจักรร้อยละ ๒๓.๖๐ หญิงชอบร้อยละ ๕๕.๑๖ อันดับสามได้แก่ภาพยนตร์ที่ผลิตจากประเทศฝรั่งเศส อันดับถัดไปเป็นประเทศไต้หวัน ญี่ปุ่น จีน และอินเดียตามลำดับ ซึ่งมีจำนวนร้อยละน้อยมาก ดังเช่นภาพยนตร์ไทย มีนักศึกษชายที่ชมเพียงร้อยละ ๒.๕๓ หญิงมีเพียงร้อยละ

๐.๕๑ ส่วนอีกเคยนั้นมีชมรมน้อยที่สุด คือชายมีเพียงร้อยละ ๐.๓๖ และหญิงมีเพียงร้อยละ ๐.๕๑ เท่านั้น / ภาพยนตร์ เหตุผลที่นักศึกษานิยมชมภาพยนตร์อเมริกันมากที่สุด รองลงมาได้แก่ประเทศอังกฤษและประเทศฝรั่งเศสนั้น ก็เพราะว่าภาพยนตร์ไทยหรือภาพยนตร์ที่ผลิตจากประเทศต่าง ๆ ที่นักศึกษาไม่ยอมรับ ยังคงอยู่คุณภาพ และเทคนิคการถ่ายทำยังสู้ภาพยนตร์อเมริกันและสื่ ภาพยนตร์ที่ผลิตจากยุโรปไม่ได้ นั่นเอง

๓. ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการใช้เวลาว่างในการชมภาพยนตร์ เมื่อเปรียบเทียบกับกิจกรรมหย่อนใจอย่างอื่น

ผลปรากฏว่านักศึกษาทั้ง ๒ เพศ ให้ความเห็นมากที่สุดว่า การใช้เวลาว่างสำหรับพักผ่อนหย่อนใจชมภาพยนตร์จะได้ประโยชน์เท่ากับการใช้เวลาว่างสำหรับการพักผ่อนอย่างอื่น หรือการทำงานอดิเรกอย่างอื่น เป็นความคิดเห็นของนักศึกษาชายร้อยละ ๕๑.๖๓ นักศึกษาหญิงร้อยละ ๔๗.๑๗ อันได้ม รองลงมานักศึกษาไม่เห็นว่าการใช้เวลาว่างชมภาพยนตร์ไม่ไ้ประโยชน์เท่ากับการใช้เวลาว่างทำงานอย่างอื่น ส่วนนักศึกษาที่เห็นว่าการใช้เวลาว่างสำหรับชมภาพยนตร์ได้ประโยชน์มากกว่าการใช้เวลาว่างทำอย่างอื่น มีเพียงจำนวนน้อยคือชายร้อยละ ๑๖.๖๖ และหญิงร้อยละ ๑๔.๘๑ เท่านั้น

เหตุผลของนักศึกษาที่เห็นว่าการใช้เวลาว่างชมภาพยนตร์ได้ประโยชน์เท่ากับการใช้เวลาว่างทำอย่างอื่นคือ การใช้เวลาว่างชมภาพยนตร์นี้ได้ประโยชน์เท่ากับการทำงานอย่างอื่น ซึ่งได้ประโยชน์ต่างกันคนละแง่ เป็นเหตุผลของชายร้อยละ ๗๒.๔๔ และเป็นเหตุผลของหญิงร้อยละ ๗๒.๔๐ จึงใกล้เคียงกันมาก ส่วนเหตุผลที่กล่าวว่าใช้เวลาว่างชมภาพยนตร์ไม่ไ้ประโยชน์เท่ากับการทำงานอย่างอื่น ส่วนมากได้เหตุผลว่าภาพยนตร์บางประเภทมีอิทธิพลต่อผู้ชมได้งาย เป็นเหตุผลของชายร้อยละ ๓๔.๘๗ เป็นเหตุผลของหญิงร้อยละ ๒๕.๕๒ สำหรับเหตุผลของนักศึกษาที่กล่าวว่าชมภาพยนตร์ได้ประโยชน์มากกว่าการทำงานอย่างอื่น ส่วนมากได้เหตุผลว่าทำให้ได้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน และยังได้ศึกษาวิชาการต่าง ๆ ไปในตัวด้วย เช่น ภาษาอังกฤษ ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ฯลฯ เป็นเหตุผลของชายร้อยละ ๒๕.๑๗ และเป็นเหตุผลของหญิงร้อยละ ๒๐.๕๓

๔. การใช้เวลาว่างของนักศึกษา

ผลจากการวิจัยผลปรากฏว่านักศึกษาชายส่วนมากใช้เวลาว่างฟังวิทยุ หรือดูรายการโทรทัศน์มากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง ก็มีจำนวนร้อยละ ๑๔.๕๐ รองลงมาได้แก่การเล่นกีฬาหรือดูกีฬาเป็นอันดับสอง

ซึ่งมีจำนวนร้อยละ ๑๖.๘๘ อันคัมถึคไปถือใช้เวลาวางชมภาพยนตร์ตามโรงฉายทั่ว ๆ ไป เป็นอันคัม ๓ ซึ่งมีจำนวนร้อยละ ๒๕.๕๐ นอกจากนี้มีนักศึกษาชายยังใช้เวลาวางอ่านหนังสือ นิตยสาร หรือ เล่นดนตรี และทบทวนตำราเรียนหรือทำการบ้าน มีข้อนำสั่ง เกกว่านักศึกษาชายใช้เวลาวางช่วยงานการกุศลต่าง ๆ น้อยที่สุด คือมีเพียงร้อยละ ๐.๒๔ เท่านั้น

ส่วนนักศึกษานหญิงส่วนมากใช้เวลาวางอ่านหนังสือมากที่สุด เป็นอันคัมหนึ่ง ซึ่งมีจำนวนร้อยละ ๒๔.๒๓ รองลงมาได้แก่ฟังวิทยุ หรือดูรายการโทรทัศน์เป็นอันคัม ๒ มีจำนวนร้อยละ ๒๓.๐๐ อันคัมถึคไปชมใช้เวลาวางชมภาพยนตร์ตามโรงฉายทั่ว ๆ ไป เป็นอันคัม ๓ มีจำนวนร้อยละ ๒๕.๓๔ นอกจากนี้มีนักศึกษาหญิงชอบใช้เวลาวางทบทวนตำราเรียน ทำการบ้าน ฟังดนตรี และทำงานอดิเรก นักศึกษาหญิงใช้เวลาวางช่วยงานการกุศลต่าง ๆ น้อยที่สุด ซึ่งเห็นอกกับนักศึกษาชาย คือมีเพียงจำนวนร้อยละ ๑.๕๖

๕. ประโยชน์และโทษจากการชมภาพยนตร์ของนักศึกษา

ประโยชน์จากการชมภาพยนตร์ของนักศึกษาส่วนมากนักศึกษทั้งสองเพศให้เหตุผลว่า การชมภาพยนตร์ได้ประโยชน์ในการช่วยผ่อนคลายอารมณ์ และช่วยคลายความตึงเครียดของสมองได้ดี เป็นเหตุผลของชายร้อยละ ๓๕.๕๕ และเป็นเหตุผลของหญิงร้อยละ ๔๐.๓๔ อันคัมรองลงมาช่วยให้มีความรู้รวมตัวมากขึ้น และบางเรื่องให้คติธรรมสอนใจได้

ส่วนผลเสียของการชมภาพยนตร์นั้น ส่วนมากให้เหตุผลว่าทำให้เสียเงิน ซึ่งเป็นเหตุผลของชายร้อยละ ๕๕.๕๕ เป็นเหตุผลของหญิงร้อยละ ๕๖.๕๕ เหตุผลรองลงมาคือทำให้เสียเวลา และทำให้เสียการเรียน ทำให้ความคึกซึ้งซ่านเมื่อชมภาพยนตร์ที่เจ้ายาววิญญาด ๆ นอกนั้นก็ว่าไม่มีผลเสีย

สรุป นักศึกษาทั้งสองเพศให้เหตุผลเกี่ยวกับประโยชน์และโทษจากการชมภาพยนตร์ใกล้เคียงกันมาก

๖. ความถี่ในการชมภาพยนตร์ของนักศึกษา

ส่วนมากนักศึกษารชมภาพยนตร์ในรอบเดือนประมาณ ๑ - ๓ เรื่อง ซึ่งเป็นจำนวนมากที่สุด คือชายมีจำนวนร้อยละ ๕๓.๐๒ หญิงมีจำนวนร้อยละ ๔๔.๔๔ ซึ่งใกล้เคียงกันมาก รองลงมาชมประมาณ ๔ - ๖ เรื่อง ในรอบเดือน คือชายมีจำนวนร้อยละ ๑๕.๐๕ หญิงมีจำนวนร้อยละ ๖.๐๖ ส่วนคู่ประมาณ ๗ - ๘ เรื่องในรอบเดือนนี้มีจำนวนน้อยมาก นอกจากนี้มีนักศึกษาหญิงมีคู่จำนวนไม่แน่นอน คิดเป็นร้อยละ ๔.๕๕ ส่วนนักศึกษาชายหญิงที่นาน ๆ ครั้งหนึ่งนั้น มีเพียงจำนวนน้อย และนักศึกษาทั้งสอง

เพศที่ไม่เคยดูเขาปรากฏว่าไม่ม่แม่แล้วคนเดียวสำหรับการศึกษาครั้งนี้

๘. วันและเวลาที่นักศึกษาชอบไปชมภาพยนตร์มากที่สุด

ส่วนมากนักศึกษาชายชอบไปชมภาพยนตร์แล้วแต่โอกาสที่จะมีเวลาว่างตามวัน เวลาและเงินจะอำนวยให้มากที่สุด คือมีจำนวนร้อยละ ๓๔.๖๖ รองลงมาได้แก่ในวันที่มีเวลาว่างจากการเรียน คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๕๕ ถัดจากนั้นชอบชมในวันเสาร์ อาทิตย์ซึ่งมีร้อยละ ๒๓.๓๘ ส่วนในวันหยุดราชการ นั้นนักศึกษาหญิงชอบไปชมบ่อยมาก คือมีเพียงจำนวนร้อยละ ๘.๕๕ เท่านั้น

ส่วนนักศึกษาหญิงชอบไปชมในวันที่มีเวลาว่างจากการเรียนมากที่สุด ก็มีเป็นจำนวนร้อยละ ๓๖.๘๐ ซึ่งมีเปอร์เซ็นต์ใกล้เคียงกับนักศึกษาชาย อีกกันตรงที่ว่านักศึกษาชายชอบชมภาพยนตร์ตามโอกาสว่าง ๆ ตามแคว้น เวลาและเงินอำนวยให้ อันคัมรองลงมาของนักศึกษาหญิงที่ชอบไปชมภาพยนตร์ได้ชมในวันหรือโอกาสที่เวลา และเงินอำนวยให้ นอกจากนั้นชอบชมในวันหยุดราชการ ส่วนวันเสาร์ อาทิตย์ เป็นวันที่เห็นนักศึกษาหญิงไปชมน้อยที่สุด ก็มีเพียงร้อยละ ๑๔.๖๓ เท่านั้น

สำหรับรอบที่นักศึกษาชายชอบไปชมมากที่สุดได้แก่รอบ ๑๔.๐๐ น. มีเป็นจำนวนร้อยละ ๓๘.๐๒ รองลงมาได้แก่รอบ ๑๒.๐๐ ส่วนรอบที่ชมน้อยที่สุดได้แก่รอบ ๒๑.๐๐ น. ก็มีเพียงร้อยละ ๖.๒๔ เท่านั้น ส่วนนักศึกษาหญิงส่วนมากชอบชมรอบ ๑๒.๐๐ น. มีเป็นจำนวนร้อยละ ๓๘.๐๕ อันคัมรองลงมาได้แก่รอบ ๑๔.๐๐ น. ส่วนรอบที่ชมน้อยที่สุดสำหรับนักศึกษาหญิงได้แก่รอบ ๒๑.๐๐ น. ก็มีเพียงร้อยละ ๑.๐๗ เท่านั้น เห็นว่าน้อยมากซึ่งใกล้เคียงกับนักศึกษาชาย

๘. ชั้นราคาชมภาพยนตร์ที่นักศึกษาชอบชมมากที่สุด

เกี่ยวกับชั้นราคาค่าชมภาพยนตร์ที่นักศึกษาชายชอบชมมากที่สุดได้แก่ชั้นราคา ๑๐.๐๐ บาท ซึ่งมีเป็นจำนวนร้อยละ ๕๕.๑๘ รองลงมาได้แก่ชั้นราคา ๑๒.๕๐ บาท มีจำนวนร้อยละ ๒๔.๐๓ นอกจากนั้นมีชั้นราคาอื่น ๆ สำหรับราคา ๑๕.๐๐ บาท มีนักศึกษาชายชมบ่อยมาก คือมีเพียงร้อยละ ๐.๘๗ เท่านั้น ส่วนราคา ๒๐.๐๐ บาท - ๓๐.๐๐ บาท หรือ ๓๕.๐๐ บาท ปรากฏว่าไม่มีนักศึกษาชายผู้ใดชมในราคานี้เลย คงจะเป็นเพราะว่าราคาแพงเกินไป นักศึกษาชายอยู่ในวัยศึกษาและยังหาเงินเองไม่ได้

ส่วนนักศึกษาหญิงชอบชมชั้นราคา ๑๒.๕๐ บาทมากที่สุด ก็มีเป็นร้อยละ ๕๖.๐๒ รองลงมาได้แก่ชั้นราคา ๑๐.๐๐ บาท ซึ่งมีจำนวนร้อยละ ๓๘.๒๑ สำหรับชั้นราคา ๑๕.๐๐ บาท นั้นนักศึกษาหญิงชมน้อยมาก เมื่อนับกับนักศึกษาชาย ก็มีเพียงร้อยละ ๐.๕๓ เท่านั้น ส่วนชั้นราคา ๒๕.๐๐ บาท ๓๐.๐๐ บาท หรือ ๓๕.๐๐ บาท ไม่มีนักศึกษาหญิงชมเลย เหมือนกับนักศึกษาชาย

๘. ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับราคาค่าชมภาพยนตร์ที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

เกี่ยวกับราคาค่าชมภาพยนตร์เท่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนั้น ส่วนมากนักศึกษาทั้ง ๒ เพศให้ความเห็นว่าราคายแพงเกินไป เป็นความเห็นตรงข้ามร้อยละ ๔๗.๓๔ หญิงร้อยละ ๔๗.๗๒ ซึ่งเป็นความคิดเห็นที่ใกล้เคียงกันมาก นักศึกษาชายให้เหตุผลว่าทำให้ผู้ชมที่มีเงินน้อยแยกโลกาออกไปเพราะราคายแพงเกินไป มีจำนวนร้อยละ ๒๒.๒๒ เหตุผลรองลงมาของนักศึกษาชายคือมีความเห็นที่ว่าทางโรงเอากำไรมากเกินไปมีจำนวนร้อยละ ๒๐.๐๐ ส่วนนักศึกษาหญิงให้เหตุผลว่าทางโรงเอากำไรมากเกินไป คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๔๖ เหตุผลรองลงมาของนักศึกษาหญิงคือเป็นการจำกัดสิทธิผู้ชม ทำให้ผู้ชมที่มีเงินน้อยแยกโลกาออกไป ซึ่งคิดเป็นร้อยละ ๑๑.๕๐ จะเห็นได้ว่าเหตุผลของนักศึกษาทั้ง ๒ เพศใกล้เคียงและคล้ายคลึงกันมาก

ส่วนเงินที่นักศึกษาได้ไปใช้จ่ายในการดูภาพยนตร์นั้นส่วนมากนักศึกษาใช้เงินที่ได้รับจากผู้ปกครองเป็นประจำ สำหรับผู้ชาย คือชายมีจำนวนร้อยละ ๔๓.๔๗ หญิงมีจำนวนร้อยละ ๔๔.๕๓ ซึ่งใกล้เคียงกันมาก รองลงมา นักศึกษาชายได้มาจากการรับจ้างทำงานพิเศษคิดเป็นร้อยละ ๖.๕๔ ส่วนนักศึกษาหญิงรองลงมาได้จากการขอผู้ปกครอง เป็นกรณีพิเศษมีเป็นจำนวนร้อยละ ๔.๐๔ มีที่น่าสนใจเกี่ยวกับนักศึกษาชายหญิงคือทั้ง ๒ เพศ คือนักศึกษาไม่นิยมออกค่าชมให้แก่เพื่อนเพศเดียวกันเท่าไรนัก ถึงแม้จะไปชมด้วยกัน ดังจะเห็นได้ว่าชายมีเพียงร้อยละ ๑.๐๔ เท่านั้น ที่มีเพื่อนเพศเดียวกันออกค่าชมให้ ส่วนนักศึกษาหญิงไม่นิยมออกค่าชมให้แก่เพื่อนเพศเดียวกันเลย

๑๐. บุคคลและเหตุผลที่นักศึกษาชอบไปชมภาพยนตร์ด้วยมากที่สุด

ผลจากการวิจัยปรากฏว่านักศึกษาชายชอบไปชมภาพยนตร์กับเพื่อนเพศเดียวกันมากที่สุดคือมีเป็นจำนวนร้อยละ ๕๓.๕๔ เหตุผลที่ชอบไปกับเพื่อนเพศเดียวกันก็คือสนุกสหายและ เป็นกันเองกันดี ทำให้วิจารณ์ได้เต็มที่ อันที่จริงรองลงมา นักศึกษาชายชอบไปชมกับเพื่อนต่างเพศ คือมีเป็นจำนวนร้อยละ ๒๔.๕๕ เหตุผลก็คือทำให้ได้ใกล้ชิดกับคนที่ตนรัก ทำให้สนิทสนมกันมากยิ่งขึ้น ส่วนผู้ที่ไปดูกับบิดามารคานั้นมีน้อยที่สุด คือมีเพียงจำนวนร้อยละ ๑.๓๓ เท่านั้น เหตุผลที่ไปดูกับบิดามารคาคือ บิดามารดาชวนไปดูด้วย ทำให้ไม่ตองเสียเงิน

ส่วนนักศึกษาหญิงส่วนมากชอบไปดูกับเพื่อนเพศเดียวกันมากที่สุด เหมือนกับนักศึกษาชาย ซึ่งมีเป็นจำนวนร้อยละ ๕๒.๒๒ เหตุผลที่ชอบไปดูกับเพื่อนเพศเดียวกัน เพราะสนิทสนมกันดี ทำให้ไม่ตองระวังเรื่องกิริยามารยาทมากนัก รองลงมาชอบไปกับพี่น้องหรือญาติ คิดเป็นร้อยละ ๔.๕๓ เหตุผลก็คือ

ชอบเป็นของตัวเอง ทั้งนั้น เมื่อได้ชมภาพยนตร์ประเภทต่าง ๆ ตามที่ต้องการหรือพอใจแล้วจะทำให้ตนเกิดความสบายใจ ภาพยนตร์บางเรื่องก็มากถ้าไม่ได้อ่านหรือดูภาคใดภาคแล้วจะทำให้รู้สึกเสียดายที่พลาดโอกาสนี้ไป และเมื่อได้ชมตามความพอใจแล้ว จะได้อ่านเป็นกำลังใจกับตนเองอีก ต่อไป

๑๖. อิทธิพลบางอย่างที่มีต่อนักศึกษา

ผลปรากฏว่านักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยไม่ค่อยได้เปลี่ยนแปลงมาจากวารสารภาพยนตร์ เหมือนเด็กวัยรุ่นเลย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะวัยของนักศึกษาเป็นวัยที่กำลังเติบโตเป็นผู้ใหญ่ ประกอบกับการศึกษาสูง ทำให้เด็กมีเหตุผลดีกว่าเด็กวัยรุ่น จึงไม่ยอมรับเอาอิทธิพลจากภาพยนตร์มาปฏิบัติตามเหมือนเด็กวัยรุ่น หรือเหมือนนักบวชที่ไร้การศึกษา ซึ่งเป็นบุคคลที่ปราศจากความบังเกิด ปราศจากเหตุผล สำหรับการวิจัยนี้เอง เพอร์ เทียมต์ส่วนน้อยเท่านั้นที่เลียนแบบบางอย่างจากภาพยนตร์มาปฏิบัติตาม ซึ่ง เป็น เพอร์ เทียมต์ของนักศึกษาระดับปีที่ ๑ - ๒ เท่านั้นที่มีอายุประมาณ ๑๗ - ๑๘ ปี ซึ่งเป็นวัยที่ยังอยู่ในวัยรุ่น แต่เนื่องจากการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยทำให้นักศึกษาต้องมีความรับผิดชอบ มีเหตุผล และรู้จักปกครองตนเองมากกว่านักเรียนที่ยังเรียนอยู่ในโรงเรียนมัธยมและเมื่อได้มาอยู่ร่วมกับนักศึกษาเป็นจำนวนมากในมหาวิทยาลัยแล้ว นักศึกษาระดับปีที่ ๑ - ๒ เหล่านี้จึงต้องพยายามปรับปรุงตนเองให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมและสังคมใหม่ ๆ การที่จะทำตัวเป็นเด็กวัยรุ่นและมีพฤติกรรมแปลก ๆ ในมหาวิทยาลัยนี้เป็นการขัดกับสิ่งแวดล้อมและสังคมในมหาวิทยาลัยโดยทั่วไป เมื่อเรียนในชั้นนี้ศึกษาส่วนมากจึงเริ่มรู้จักวางตนได้ดีขึ้น และรู้จักตัดสินใจด้วยการใช้เหตุผลในสิ่งที่ถูกต้องควร ดังนั้นปัญหาเรื่องอิทธิพลจากภาพยนตร์จึงไม่มีในหมู่นักศึกษา และให้นักศึกษาบางส่วนคงคิดว่ามาแล้วรับเอาอิทธิพลบางอย่างจากภาพยนตร์มาปฏิบัติตามซึ่งมีเพียงส่วนน้อยนั้น คิด เป็นชายที่เลียนแบบการแต่งกายมีเพียงจำนวนร้อยละ ๑๑.๘๓ และหญิงที่เลียนแบบการแต่งกายมีจำนวนร้อยละ ๗.๘๕ ส่วนนักศึกษาชายที่เลียนแบบตรงมาจากวารสารภาพยนตร์มีเพียงร้อยละ ๐.๓๗ และหญิงมีจำนวนร้อยละ ๔.๗๑ นักศึกษาชายที่เลียนแบบกิริยาท่าทางคิด เป็นร้อยละ ๑๓.๖๕ หญิงมีจำนวนร้อยละ ๕.๒๓ และนักศึกษารายที่เลียนแบบการกระทำต่าง ๆ จากวารสารมีจำนวนร้อยละ ๔.๘๘ ส่วนหญิงมีจำนวนร้อยละ ๕.๒๔ เท่านั้น

๑๗. เหตุผลของนักศึกษาที่เลียนแบบบางอย่างมาจากภาพยนตร์

เหตุผลที่นักศึกษาชายส่วนมากเลียนแบบการแต่งกาย เพราะต้องการปรับปรุงบุคลิกภาพของตนให้ดีขึ้น มีจำนวนร้อยละ ๓๕.๗๕ รองลงมาคือทำให้แต่งกายได้เหมาะสมและทำให้มีรูปลักษณ์สูงขึ้น ส่วนนักศึกษาหญิงเลียนแบบการแต่งกาย เพราะว่าในสังคมนิยมแต่งแบบนี้กันมาก คิด เป็นร้อยละ

๒๘.๔๘ รวบรวมคำคัดเลือบบนจอภาพเพื่อปรับปรุงบุคลิกภาพของตัวโปสเตอร์

เหตุผลที่นักศึกษารวบรวมแบบทรงผมจากวารสารภาพยนตร์และโทรทัศน์สามารถ
คัดแปลงไปเป็นทรงต่าง ๆ ตามสมัยนิยมได้ ส่วนนักศึกษหญิงให้เหตุผลว่าทรงผมไปภาพยนตร์นั้นก็
ยี่ห้อใหม่ ๆ แปลก และเก๋ เป็นที่พอใจจึงเลือบบนจอภาพทำด้วยทรงผมจริงตัวเอง

ส่วนเหตุผลของนักศึกษาคัดเลือบบนจอภาพทำทรงผมจากวารสารนั้นก็ ขาดมีจำนวน
ร้อยละ ๔๘.๐๘ ซึ่งมีจำนวนร้อยละ ๖.๐๐ ให้เหตุผลว่าต้องการนำมาปรับปรุงบุคลิกภาพของ
ตัวให้ดูดี เหตุผลรองลงมาคือ อยากรู้จำนวนร้อยละ ๒๖.๕๒ หรือจำนวนร้อยละ ๒๐.๐๐ เลียนแบบมา
เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงตนเองในการวางตัวให้เข้ากับสังคมได้ เป็นอย่างนี้

ส่วนเหตุผลของนักศึกษชายหญิงที่ชอบเลียนแบบการกระทำต่าง ๆ จากวารสารภาพยนตร์ใน
นักศึกษชายมีจำนวนร้อยละ ๖๕.๕๘ ให้เหตุผลเพราะเห็นว่าสวยงามและดูภาพเร้าอารมณ์ เหตุผลรอง
ลงมาของนักศึกษชายซึ่งมีจำนวนร้อยละ ๑๑.๖๐ คือเพราะคิดไปชมภาพการกระทำนั้น ๆ เป็นพิเศษ
จากวารสารแล้วและนำมาใช้ประยุกต์กับบุคลิกภาพของตน เพื่อได้ไปขงโลกสวย และทำเล่นเพื่อความ
สนุกสนานสบายใจดูเพลินๆเท่านั้น เช่นการสูบบุหรี่ การหัวเราะ และท่าทางที่ล่อ ลลๆ เป็นต้น นอก
จากนี้ นักศึกษชายยังเลือบบนจอภาพแสดงพฤติกรรมเพศตรงข้ามจากวารสารด้วย เช่น เลียนแบบพฤติกรรม
ในการจูบ การกอดรัด การโอบอ้อม การใส่สายตาเพื่อเร้าอารมณ์ความสนใจเพศตรงข้าม และพยายาม
เรียนรู้ถึงวิธีการที่จะทำตัวให้ Sex Appeal จากวารสารภาพยนตร์ ฯลฯ

นักศึกษหญิงที่รวมเลือบบนจอภาพการกระทำต่าง ๆ จากวารสารภาพยนตร์ คือ ต้องการเลือบบน
การกระทำต่าง ๆ เพื่อนำมาปรับปรุงตัวในการเข้าสังคมได้ดีเป็นจำนวนร้อยละ ๓๖.๖๗ นอกจากนี้
เลือบบนจอภาพเมคคา การทรงผม ความสะอาด ความฉ่ำชื้น ความฉ่ำชื้น ความสะอาด และความอ่อนโยนของ
กลิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการ ฉายสเปรย์น้ำหอมต่างๆ ได้ยาก ฯลฯ มีจำนวนร้อยละ ๓๑.๓๔ เหตุผลอื่นคือ
เห็นว่าสวยงามและเร้าอารมณ์ จึงเลือบบนจอ

๑๘. เกี่ยวกับความภาคภูมิใจหรือไม่ภาคภูมิใจของนักศึกษเมื่อเลือบบนจอภาพอย่างจาก
ภาพยนตร์มาแล้ว

ปรากฏว่านักศึกษชายหญิง เมื่อเลือบบนจอภาพบางสิ่งบางอย่างจากวารสารมาแล้ว
นักศึกษชายร้อยละ ๔๘.๖๘ นักศึกษหญิงร้อยละ ๕๓.๖๖ ซึ่งเป็นเหตุผลที่ใกล้เคียงกันมากที่สุดคือรู้สึก
เฉย ๆ ทั้งนี้เพราะจากเหตุผลข้างต้น นักศึกษชายหญิงเลือบบนจอภาพไม่สิ่งที่ดี โดยเฉพาะต้องการนำ

นาปรับปรุงผลผลิตภาพของนาให้ดีขึ้นเพื่อประโยชน์ในการเช่ากับผู้อื่น และเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต รวมทั้งมีความรู้สึกภาคภูมิใจมากนั้นเห็นว่าไม่น้อยมาก ก็ชายมีเพียงร้อยละ ๑๓.๖๑ และหญิงมีเพียงร้อยละ ๘.๙๒ เท่านั้น

๑๕. ความรู้สึกของผู้ปกครองและครูบาอาจารย์ที่มีต่อนักศึกษาที่ได้รับรางวัลจากคารา ภาพยนตร์

ปรากฏว่า ผู้ปกครองและครูบาอาจารย์มีความรู้สึกเฉย ๆ และไม่สนใจต่อนักศึกษาที่ได้รับรางวัลจากภาพยนตร์เลย คือชายมีจำนวนร้อยละ ๖๕.๘๑ หญิงมีจำนวนร้อยละ ๕๗.๖๕ รองลงมาเป็นการตำหนิไม่ให้นักศึกษาทำ คือชายมีจำนวนร้อยละ ๒๕.๖๔ หญิงมีจำนวนร้อยละ ๔๗.๖๕ ส่วนผู้ปกครองและครูบาอาจารย์ที่ส่งเสริมให้นักศึกษาทำต่อไปนั้นมีน้อยมาก

๑๖. ความรู้สึกของนักศึกษาที่ขอเพื่อนที่ชอบเลียนแบบ โดยเฉพาะการแต่งกาย จากคารา ภาพยนตร์

นักศึกษายายจำนวนร้อยละ ๕๕.๘๖ ซึ่งมากที่สุดมีความรู้สึกเฉย ๆ รองลงมามีความรู้สึกไม่ชอบเลยมีจำนวนร้อยละ ๓๘.๖๒ ส่วนความรู้สึกของนักศึกษาชายที่ตอบมากที่สุดนั้นมีน้อยมาก ส่วนนักศึกษาหญิงมีความรู้สึกไม่ชอบเลย ก็มีจำนวนร้อยละ ๕๐.๘๖ รองลงมาคือเฉย ๆ ซึ่งมีจำนวนร้อยละ ๔๔.๙๒ ส่วนความรู้สึกที่ตอบมากของนักศึกษาหญิงนั้นมีน้อยมาก เหมือนกับนักศึกษาชาย

ส่วนเหตุผลของนักศึกษาชายหญิงที่เฉย ๆ คือเป็นสิ่งที่ต้องทุกคนที่จะทำอะไร ๆ ได้ภายในขอบเขตโดยไมละเมิดกฎหมาย สำหรับเหตุผลที่บอกความรู้สึกไม่ชอบเลยก็คือ พวกที่เลียนแบบนั้นเลียนแบบจนแล้วไม่เหมือนกับคาราภาพยนตร์ทำให้รู้สึกขุ่นเคือง แสดงว่าพวกเขาไม่มีความเป็นตัวของตัวเองเลย และนักศึกษาชายยังให้เหตุผลอีกว่าพวกที่ชอบเลียนแบบอย่างกะล่อนนั้นไม่ใช่นิสัยหรือไม่ใช่ลักษณะของผู้นำ

๑๗. ความรู้สึกของนักศึกษาที่แสดงต่อการอยากหรือไม่อยาก เป็นคารา ภาพยนตร์

ความรู้สึกในการเป็นคารา ภาพยนตร์และเหตุผลของนักศึกษา นักศึกษายายหญิงไม่อยากเป็นคารา ภาพยนตร์ เป็นจำนวนสูงสุด คือชายร้อยละ ๗๖.๔๗ หญิงร้อยละ ๕๔.๖๗ ส่วนชายร้อยละ ๒๓.๕๓ และหญิงร้อยละ ๔๕.๓๓ เท่านั้นที่มีความรู้สึกอยากเป็นคารา ภาพยนตร์

เหตุผลของนักศึกษาชายที่ไม่อยากเป็นคารา ภาพยนตร์ คือชอบอาชีพอื่นที่เด่นชัดกับนิสัย

ของคนที่ตรงกับสาขาวิชาที่ถนัดเรียนมากกว่า มีจำนวนร้อยละ ๒๐.๔๑ เหตุผลรองลงมาคือ จากพื้นที่ไม่กว้างขวางไม่ยั่งยืน มีจำนวนร้อยละ ๑๘.๐๘ ส่วนเหตุผลอื่นมีจำนวนน้อย สำหรับนักศึกษาหญิงให้เหตุผลว่าเป็นการขัดกับอุดมคติและขัดกับนิสัยของตนเอง มีจำนวนร้อยละ ๒๑.๘๓ เหตุผลรองลงมาคือ จากพื้นที่ไม่มั่นคงและไม่ยั่งยืนไปเมืองไทยมีจำนวนร้อยละ ๒๑.๒๕ ส่วนเหตุผลอื่นซึ่งมีผู้ตอบ ๑๑ คนไม่ลงกรงการ เป็นที่รู้จักของคนทั่วไปจึง เป็นความคิดเห็นของคนศึกษาถึงมีเพียงร้อยละ ๑.๖๖ เท่านั้น ส่วนนักศึกษาชายเห็นว่าอาชีพนี้ไม่มีใครยกย่องไปเมืองไทยมีเพียงร้อยละ ๑.๓๖ เท่านั้น

ส่วนเหตุผลของนักศึกษาชายที่มีความเห็นว่ายากเป็นคำขวัญเพราะเห็น มีจำนวนร้อยละ ๒๘.๘๕ ซึ่งยากที่สุดให้เหตุผลว่าเพราะรายได้ดี เหตุผลรองลงมาคือดีว่าการแสดง เป็นศิลปะอย่างหนึ่ง มีจำนวนร้อยละ ๒๓.๙๒ เหตุผลที่นักศึกษาชายตอบน้อยที่สุดคือ ต้องการศึกษาคู่มือมีเพียงร้อยละ ๑.๑๒ เท่านั้น ส่วนนักศึกษาหญิงให้เหตุผลว่าเป็นอาชีพที่สุจริต มีความเป็นมนุษย์บาบดี และมีคนคอยเอาใจ มีจำนวนร้อยละ ๒๘.๘๓ นักศึกษาหญิงที่ตอบน้อยที่สุดคือต้องการมีชื่อเสียงเพียงร้อยละ ๓.๕๐ เท่านั้น

๑๘. ความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพยนตร์ที่มีจุดมุ่งหมายหมิ่นประมาทในเนื้อเรื่องของนักศึกษา

สำหรับภาพยนตร์ที่มีจุดมุ่งหมายหมิ่นประมาท โดยเฉพาะภาพยนตร์ไทยนั้น นักศึกษาชายจำนวนร้อยละ ๘๘.๘๖ มีความเห็นว่าเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง นักศึกษาหญิงจำนวนร้อยละ ๘๕.๘๖ มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมกับเนื้อเรื่อง ส่วนนักศึกษาร้อยละ ๕๑.๐๔ มีความเห็นว่าไม่เหมาะสม ซึ่งตรงกันข้ามกับหญิงซึ่งมีจำนวนร้อยละ ๑๘.๐๔ มีความเห็นว่าเหมาะสมกับเนื้อเรื่องซึ่งนับว่าน้อยมาก

เหตุผลของนักศึกษาชายเห็นว่าเหมาะสมคือ เป็นการช่วยผดุงคุณลายธรรม และช่วยระบายนามธรรมเกี่ยวกับเรื่องกามการมาโลดลิ่วบางขณะ คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๒๗ เหตุผลรองลงมาคือเป็นศิลปะอย่างหนึ่ง ซึ่งมีจำนวนร้อยละ ๒๕.๐๐ เหตุผลอื่น ๆ ก็คือเป็นแรงดึงดูดใจให้ผู้ชมสนใจชมมากขึ้น ได้เห็นลักษณะสวยสดงดงามเพศตรงข้ามได้อย่างเปิดเผย ช่วยเปลี่ยนบรรยากาศ ช่วยเร้าอารมณ์ต่างเพศ ทำให้ทราบถึงวิธีการแสดงบทพูดเพศตรงข้าม ทำให้เรื่องมีรสชาติขึ้น และเหตุผลที่น้อยที่สุดคือ ช่วยทำให้เยาวชนนึกหมิ่นกับสภาพจริง มีเพียงจำนวนร้อยละ ๑.๓๕ ส่วนเหตุผลของหญิงนั้น ส่วนเหตุผลรองลงมาดีว่าเป็นศิลปะการแสดงอย่างหนึ่งซึ่งมีจำนวนสูงที่สุดคือมีจำนวนร้อยละ ๕๐.๕๘

รุดลงมา เป็นการช่วยดึงคณูมูมให้ชมมากขึ้นมีจำนวนร้อยละ ๔๓.๖๗ นอกนั้นบันทึกภาษาหนึ่งให้เหตุผล
ว่าเป็นการช่วยเปลี่ยนบรรยากาศ ซึ่งมีเพียงร้อยละ ๕.๙๕ เท่านั้น

เหตุผลของนักศึกษาที่ทำไมเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง บันทึกภาษาหนึ่งมีความเห็นว่า ทำให้
เสื่อมเสียวัฒนธรรมอันดีงามของประชาชน คือชายมีจำนวนร้อยละ ๒๘.๙๓ หญิงมีจำนวนร้อยละ
๒๘.๔๕ เหตุผลรองลงมาคือการขัดกับวัฒนธรรมและขัดกับขนบธรรมเนียมประเพณีของไทย ชายมี
จำนวนร้อยละ ๒๘.๔๕ หญิงมีจำนวนร้อยละ ๒๘.๔๖ เหตุผลรองลงมาทำให้มีอคติ เจตตุมุมโดย
เฉพาะเด็กวัยรุ่นได้ง่าย รวมทั้งเป็นการขัดขวางอารมณ์แก่ผู้ชมโดยทั่วไป จะ เป็นลบเสียต่อสังคมได้

๑๘. ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการพากย์ภาษาไทย เมื่อชมภาพยนตร์ต่างประเทศ

บันทึกภาษาส่วนมากไม่ต้องการให้มีการพากย์ภาษาไทย ความเห็นของนักศึกษายามีจำนวน
ร้อยละ ๔๘.๒๔ ความเห็นของนักศึกษหญิงมีจำนวนร้อยละ ๕๕.๙๕ ส่วนนักศึกษามีความเห็นว่าการ
ให้มีการพากย์ภาษาไทยนั้นชายมีเพียงจำนวนร้อยละ ๑๘.๙๖ ส่วนนักศึกษหญิงมีจำนวนร้อยละ
๒๐.๒๑

เหตุผลของนักศึกษารายหนึ่งที่ไม่ต้องการให้มีการพากย์ภาษาไทยนั้นส่วนมากต้องการให้
ภาษาอังกฤษดู คือชายมีจำนวนร้อยละ ๒๘.๔๘ หญิงมีจำนวนร้อยละ ๓๘.๐๘ ส่วนเหตุผลอื่นคือการ
พากย์ไทยบางครั้งพากย์ผิดเรื่อง หากนักศึกษานายโสน ไม่ดูภาพ ทำให้เสียรส และเป็นกับคณู
มูม นอกนั้นก็ให้เหตุผลว่าการฟังเสียงในลิโม่บันทึกทำให้มี Feelings ดีกว่า และทำให้มีความ
รู้สึกสนุกสนานชมการพากย์ไทย วิธีนี้เข้าใจการบรรยายไทยได้มากกว่าที่เป็นอยู่ใหม่ ๆ ซึ่งนับว่า
เหมาะสมแล้ว จะเห็นได้ว่าเหตุผลของนักศึกษายาหนึ่งคล้ายคลึงกันและใกล้เคียงกันมาก

ส่วนนักศึกษที่ต้องการให้มีการพากย์ไทย ส่วนมากให้เหตุผลว่ายังมีความรู้ภาษาอังกฤษ
ไม่เพียงพอ ทำให้ยังไม่รู้เรื่อง เป็นความเห็นของชายมีจำนวนร้อยละ ๔๘.๔๕ ความเห็นของหญิงมี
จำนวนร้อยละ ๔๘.๔๕ ส่วนเหตุผลอื่นคือคนไทยส่วนใหญ่ยังฟังภาษาอังกฤษไม่รู้เรื่อง และอ่านคำ
บรรยายที่ภาพไม่ค่อยทัน ทำให้ไม่ทอรู้เรื่อง เมื่อคุณภาพจบแล้ว

๒๐. ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับภาพยนตร์ไทย

นักศึกษายาหนึ่งมีความเห็นว่ารัฐบาลควรส่งเสริมการสร้างภาพยนตร์ไทยให้ถึงระดับ
มาตรฐานสากล คือชายมีจำนวนร้อยละ ๕๕.๙๕ หญิงมีจำนวนร้อยละ ๕๓.๘๓ ส่วนนักศึกษายาหนึ่ง

ความเห็นว่ารัฐบาลไม่ควรส่งเสริมเพียงจำนวนร้อยละ ๑๐.๘๘ และหากมีเพียง ๖.๑๙ เท่านั้น
 เหตุผลของนักศึกษาคืออุตสาหกรรมประเภทยาจะช่วยให้รายได้ให้กับประเทศได้มาก
 ก็ชายมีจำนวน ร้อยละ ๓๐.๓๐ หญิงมีจำนวนร้อยละ ๓๑.๑๘ เหตุผลรองลงมาคือเป็นการประหยัด
 เงินตราไม่ให้รั่วไหลไปต่างประเทศ เมื่อคนไทยนิยมดูภาพยนตร์โดยมากขึ้น ก็ผู้ชายมีจำนวนร้อยละ
 ๒๔.๔๖ หญิงมีจำนวนร้อยละ ๒๖.๙๙ เหตุผลอื่น ๆ คือเพื่อเสริมแรงจูงใจให้คนไทยทุกคนรักและ
 สนใจชมภาพยนตร์ไทยมากขึ้น และเนื่องจากว่าเทคนิคการถ่ายทำ ตลอดจนความรู้ในการสร้างภาพ
 ยมกรตตง เรายังต้องศึกษาและปรับปรุงอีกมาก รวมทั้งการราคายังแพง และแสดงไม่สมบทบาท จึง
 สมควรอย่างบังคับรัฐบาลจะต้องส่งเสริมให้มาก นอกจากนี้ยังเป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยเผยแพร่ชื่อเสียงของ
 ประเทศไทยให้ชาวต่างชาติรู้จักประเทศเรามากยิ่งขึ้น เมื่อภาพยนตร์ไทยเรามีมาตรฐานดีและเป็น
 งดงามของสภาคต่างประเทศ

๒๑. ความเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับกรณีที่รัฐบาลควรตั้งโควตาสำหรับไม่ควรถังโควตา
 ภาพยนตร์ต่างประเทศให้เข้ามาฉายในเมืองไทยใหม่จำนวนจำกัด

นักศึกษายาวหนึ่งมีความเห็นว่ารัฐบาลไม่ควรตั้งโควตาภาพยนตร์ต่างประเทศให้เข้ามา
 ฉายในเมืองไทยใหม่จำนวนจำกัด ก็ชายมีจำนวนร้อยละ ๕๔.๕๕ หญิงมีจำนวนร้อยละ ๓๖.๑๑
 ส่วนนักศึกษารายจำนวนร้อยละ ๓๔.๙๖ และนักศึกษาคือจำนวนร้อยละ ๒๓.๔๓ มีความเห็นว่าควร
 ตั้งโควตาภาพยนตร์ต่างประเทศใหม่จำนวนจำกัด นอกนั้นก็แสดงความคิดเห็น

เหตุผลของนักศึกษายาวที่มีความเห็นว่ารัฐบาลไม่ควรตั้งโควตาภาพยนตร์ต่างประเทศให้
 มีจำนวนจำกัด คือชายจำนวนร้อยละ ๓๔.๒๕ ให้เหตุผลว่าทำให้หมดโอกาสให้ชมภาพยนตร์ดี ๆ ซึ่ง
 เป็นการจำกัดสิทธิผู้ชม เหตุผลรองลงมาคือชายร้อยละ ๓๐.๒๔ ให้เหตุผลว่าภาพยนตร์หลายให้ความ
 บันเทิง เร้าอารมณ์ผู้ชมโดยทั่วไปนั้นส่วนมากเป็นภาพยนตร์ที่ผลิตจากต่างประเทศเกือบทั้งสิ้น เหตุผล
 อื่น ๆ คือ เป็นการใหญ่สร้างภาพยนตร์ไทยให้มีโอกาสปรับปรุงการสร้างภาพยนตร์ไทยใหม่มาตรฐาน
 ดีขึ้น และรัฐบาลจะได้เก็บภาษีได้มากขึ้น สำหรับหญิงที่มีความเห็นว่ารัฐบาลไม่ควรตั้งโควตาภาพยนตร์
 ต่างประเทศใหม่จำนวนจำกัด หญิงจำนวนร้อยละ ๔๐.๕๑ ให้เหตุผลว่าภาพยนตร์ที่ฉายให้ความบันเทิง
 เร้าอารมณ์ผู้ชมตามโรงต่าง ๆ นั้นส่วนมากมาจากต่างประเทศเกือบทั้งสิ้น เหตุผลรองลงมาคือเป็น
 การจำกัดสิทธิผู้ชมทำให้ผู้ชมชมภาพยนตร์ดี ๆ มีจำนวนร้อยละ ๓๔.๔๕ เหตุผลของนักศึกษาคือ
 ที่มีผู้ตอบแบบที่ผู้สมัครรัฐบาลจะได้เก็บภาษีได้มากขึ้น

ส่วนเหตุผลของนักศึกษายหญิงที่มีความเห็นว่ารัฐควรตั้งโควตาภาพยนตร์ต่างประเทศได้เข้ามาฉายในเบ็ดเตล็ดใหม่จำนวนจำกัด คือชายร้อยละ ๓๔.๕๕ หญิงร้อยละ ๔๔.๐๔ ให้เหตุผลว่าให้สามารถเลือกภาพยนตร์ที่ดีและไม่เป็นภัยต่อสังคมเข้ามาฉาย เหตุผลรองถัดไปคือ ทำให้เงินตราไม่รั่วไหลไปต่างประเทศ คือชายมีจำนวนร้อยละ ๓๐.๒๕ ผู้หญิงมีจำนวนร้อยละ ๓๑.๕๐ ให้เหตุผลว่าช่วยทำให้ผู้สร้างภาพยนตร์ไทยได้ปรับปรุงการสร้างภาพยนตร์ไทยให้มีความน่าสนใจ ส่วนเหตุผลอื่นได้แก่เป็นการช่วยให้นักไทยได้เรียนรู้ภาพยนตร์ไทยมากขึ้น เป็นเหตุผลรองจากร้อยละ ๕.๒๕ และเป็นเหตุผลของหญิงร้อยละ ๙.๐๕ จึงมีเป็นส่วนน้อย

๒๒. ความคิดเห็นของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ของโรงเรียนการศึกษานานาชาติและจัดการบริหาร และจัดทำภาพยนตร์ที่เข้ามาสนองความต้องการของชุมชน

นักศึกษายชายหญิงมีความเห็นว่าเจ้าของโรงภาพยนตร์ควรมีหน้าที่และความรับผิดชอบ ดังนี้คือ

นักศึกษายชายร้อยละ ๒๐.๕๕ และนักศึกษายหญิงจำนวนร้อยละ ๑๖.๖๖ มีความเห็นว่าเจ้าของโรงภาพยนตร์ควรคัดเลือกภาพยนตร์ที่ดีมีสาระ ไม่เป็นภัยต่อสังคมมาฉาย รองลงมาชายร้อยละ ๑๘.๘๐ หญิงร้อยละ ๑๘.๘๒ มีความเห็นว่าเจ้าของโรงภาพยนตร์ไม่ควรโฆษณาเกินความจริง ภาพที่โฆษณาควรสุภาพ และไม่ควรมีโฆษณาชวนเชื่อจากหรือภาพโป๊ อันจะเป็นทางบวดยุทธวิธีด้วยชุมชนโดยอาจจะเค็ดด้วยรูป ให้เขาชมมากจนเกินไป จึงจะเป็นผลร้ายมากกว่าผลดี เหตุผลอื่น ๆ คือพยายามจำกัดภาพยนตร์ให้ตรงตามเวลาที่กำหนดไว้ ควรสนับสนุนให้ภาพยนตร์ไทยที่มีมาตรฐานคือเข้าฉาย เพื่อเป็นการสนับสนุนภาพยนตร์ไทย ปรับปรุงโรงให้ถูกสุขลักษณะ หองน้ำควรสะอาดและมีที่มากสอดคล้องความต้องการของชุมชน จัดพนักงานเก็บตั๋วและพนักงานช่วยตัวที่สุภาพบริการชุมชน ไม่ควรขายตั๋วให้กับบุคคลภายนอก เพื่อถ้าใคร เก็บตั๋วกับชุมชน ให้บริการการของตัว จัดที่นั่งพักสำหรับชุมชนให้พอ เพียงพอและรอลอยก่อนเข้าชมภาพยนตร์ และควรมีที่จอดรถอย่างกว้างขวาง ตลอดจนร่วมมือกับทางราชการ เกี่ยวกับเรื่องการกำหนดอายุของชุมชนภาพยนตร์บางประเภท รวมถึงจัดทำภาพยนตร์ข่าวและภาพยนตร์สารคดีที่มีประโยชน์จากภาพยนตร์ เรื่องทุกครั้ง ความเห็นเหล่านี้เป็นความเห็นของชายและหญิงที่คล้ายคลึงและใกล้เคียงกันมาก นอกจากนี้ยังมีความเห็นว่าเจ้าของโรงภาพยนตร์ควรสำรวจความต้องการของชุมชนว่าชุมชนชมภาพยนตร์ประเภทใดมากที่สุด แล้วจัดทำภาพยนตร์ประเภทนั้นมาสนองความต้องการของชุมชนให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

ส่วนความเห็นของนักศึกษายาวหญิงที่มีความเห็นว่ารัฐบาลควรมีหน้าที่รับผิดชอบต่อเกี่ยวกับ
 การจัดหาภาพยนตร์ที่ มาส่งเสริมความดีของชุมชน นักศึกษายาวหญิงมีความเห็นว่า รัฐบาลควร
 จัดหาภาพยนตร์ที่ดีมีสาระไม่เปื้อนภัยต่อสังคม และไม่เปื้อนภัยต่อศีลธรรมอันดีงามของประชาชนมาฉาย
 มีนักศึกษายาวชอบเป็นจำนวนร้อยละ ๑๗.๕๓ นักศึกษาหญิงมีจำนวนร้อยละ ๒๓.๑๔ ความคิดเห็น
 รองลงมาคือการจัดเจ้าหน้าที่เซ็นเซอร์ที่มีรสนิยมสูง ไม่มองอะไรในแง่เดียว เจ้าหน้าที่เซ็นเซอร์
 ภาพยนตร์เป็นความเห็นของชายร้อยละ ๑๓.๘๗ หญิงร้อยละ ๒๑.๐๑ เหตุผลอื่น ๆ ก็คือควรตั้งใจดูคำ
 ภาพยนตร์ต่างประเทศให้เขาฉายในเมืองไทยให้มีจำนวนจำกัด และคัดเลือกภาพยนตร์ที่ดี ๆ เท่านั้น
 นั้นมาฉาย รัฐบาลควรควบคุมเจ้าของโรงภาพยนตร์ไม่ให้ดูกำไรเกินควร ไม่สนับสนุนให้ภาพยนตร์
 ที่แสดงถึงความโหดร้ายทารุณ ภาพยนตร์ที่ยกย่องบุคคลลุ่มประพฤติกวีแล้วได้รับผลตอบแทนในทางที่ดี
 มาฉาย ตลอดจนห้ามไม่ให้ฉายภาพยนตร์ที่มีส่วนโน้มน้าวใจไปในทางลัทธิการเมือง และภาพยนตร์ที่ดู
 หมิ่นศาสนา รวมทั้งควบคุมการโฆษณาไม่ให้โฆษณาเกินความจริง ภาษาที่ใช้ควรสุภาพ ตลอดจน
 ควบคุมเกี่ยวกับเรื่องการพาดพิงไทย หรือการบรรยายไทย การบรรยายไทยควรบรรยายด้วยสำนวน
 ที่ดี การพาดพิงไทยไม่ควรให้ยกย่องเรื่อง หรือพาดพิงด้วยภาษาหยาบโธณ ทางที่ดีควรบันทึกเสียง
 ลงบนฟิล์มสำหรับภาพยนตร์ไทย นอกจากนี้ควร เข้มงวดแนะนำหรือเตือนบทวิพากษ์วิจารณ์เพื่อแนะนำผู้
 ชม และควรร่วมมือกับ เจ้าของโรงภาพยนตร์กำหนดค่าเข้าชมสำหรับผู้ชมสำหรับภาพยนตร์บางประเภท ส่วน
 เหตุผลอื่นคือ พยายามจัดเจ้าหน้าที่ตรวจตราสอดส่องโรงภาพยนตร์ทุกแห่งให้ปรับปรุงโรง และซ่อม
 แซมให้อยู่ในสภาพที่ดีเสมอ ตลอดจนวัดเจ้าหน้าที่ให้ความปลอดภัยเกี่ยวกับสวัสดิการของผู้ชม เป็น
 เหตุผลของนักศึกษายาวซึ่งมีเพียงจำนวนน้อย คือร้อยละ ๐.๕๓ ส่วนนักศึกษายาวหญิงให้เหตุผลเกี่ยวกับ
 เรื่องนี้มีจำนวนร้อยละ ๐.๒๔ เท่านั้น

การอภิปรายผล

ผลของการวิจัยจะแปลความหมายได้ดังนี้

๑. จากฐานข้อมูลที่วิจัยมีศึกษากันทั้ง ๒ เพศ พบชมภาพยนตร์ประเภทต่าง ๆ โดย
 ทั่ว ๆ ไปไม่แตกต่างกันนัก จากผลของการวิจัยครั้งนี้จะเห็นได้ว่า มีศึกษากันทั้ง ๒ เพศ นิยมชม
 ภาพยนตร์ประเภทต่าง ๆ ใกล้เคียงกันมาก จะแตกต่างกันบ้างเพียงเล็กน้อยเท่านั้น คือต่างกันตรง
 ที่ประเภทของภาพยนตร์ และกับกับจุดของความชอบเท่านั้น จะเห็นได้ว่ามีนักศึกษายาวร้อยละ ๑๗.๒๒

ชอบชมภาพยนตร์ชีวิตมากที่สุด รองลงมาชมภาพยนตร์จารกรรมคิดเป็นร้อยละ ๑๖.๖๖ อันดับถัดไปคือชมภาพยนตร์สืบสวนคิดเป็นร้อยละ ๑๖.๔๘ นอกจากนี้ นักศึกษาบางส่วนชอบชมภาพยนตร์ เพลงและดนตรี และภาพยนตร์เคลื่อนไหวชั้นตามลำดับ

ส่วนนักศึกษานหญิงชอบชมภาพยนตร์ประเภทต่าง ๆ เหมือนกับนักศึกษาชาย แตกต่างกันตรงอันดับของความชอบ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ร้อยละ ๓๕.๓๓ ชอบชมภาพยนตร์ เพลงและดนตรี ร้อยละ ๓๑.๔๘ ชอบชมภาพยนตร์ชีวิต ร้อยละ ๑๓.๖๖ ชอบชมภาพยนตร์สืบสวน ร้อยละ ๑๐.๘๘ ชอบชมภาพยนตร์จารกรรม และร้อยละ ๑๓.๓๐ ชอบชมภาพยนตร์เคลื่อนไหวชั้นตามลำดับ

จากผลที่ค้นพบจะเห็นได้ว่า นักศึกษาชายนิยมชมภาพยนตร์ชีวิตมากเป็นอันดับหนึ่ง ซึ่งจัดกับความรูสึกขององคหตัว ๆ ไปด้วย เพศชายโดยทั่วไปจะต้องชอบชมภาพยนตร์ประเภทบู๊โลดโผน ภาพยนตร์จารกรรม ภาพยนตร์สืบสวน ภาพยนตร์วิทยาศาสตร์ ภาพยนตร์ดราม่า ภาพยนตร์ปัจจุบัน และภาพยนตร์สงครามและประวัติศาสตร์ แต่ในการวิจัยนี้มีใ้หมายควมว่า นักศึกษาชายไม่ชอบชมภาพยนตร์ประเภทเหล่านี้เลย แต่หมายความว่าชอบเป็นอันดับรองลงมาดีจากภาพยนตร์ชีวิตตามลำดับ อาจเป็นเพราะว่า นักศึกษาในระดับนี้ เป็นวัยที่กำลังเติบโต เป็นผู้ใหญ่ ชอบมีความรับผิดชอบและมีเหตุผลดีกว่าเด็ก ๆ นักศึกษาชายจึงไม่ชอบเรื่องง่าย ๆ เกินไปเช่น ภาพยนตร์ดราม่า การ์ตูน จึงอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เราเลือกชมภาพยนตร์ชีวิตมากที่สุด เพื่อต้องการศึกษาและทรวมชีวิตในแง่ต่าง ๆ ของสังคม ซึ่งแตกต่างกับเด็กวัยรุ่นชาย หรือเด็กเล็ก ๆ ที่ชอบชมภาพยนตร์ประเภทบู๊โลดโผน ประเภทจารกรรมและภาพยนตร์ปัจจุบัน ซึ่งเป็นภาพยนตร์ที่ดูแล้วสนุกสนาน เพลิดเพลิน ซึ่งเหมาะแก่กับเด็กวัยนี้

ส่วนนักศึกษานหญิงนั้น ตามธรรมชาติและความหลักจิตวิทยาเพศหญิง เป็นเพศที่มีความนุ่มนวล มีความละเอียดอ่อน และมีจิตใจเยือกเย็น นักศึกษาหญิงจึงชอบชมภาพยนตร์ เพลงและดนตรีมากที่สุด จากการสำรวจครั้งนี้สอดคล้องกับการสำรวจของนางสาวกฤษณา สยามเนตร^๒ ซึ่งได้ค้นพบว่า เด็ก

^๑ ปฎิพัทธ์ กระแสสินทร, อิทธิพลของภาพยนตร์โทรทัศน์ต่อพฤติกรรมเด็กวัยรุ่น, แผนกวิชาโสตทัศนศึกษา, รั้งทิศวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๐๘

^๒ กฤษณา สยามเนตร, อิทธิพลของภาพยนตร์ที่มีต่อเด็กวัยรุ่น, วิทยานิพนธ์, คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, มีนาคม ๒๕๐๓.

วิจัยหญิงจนจบปริญญาตรีชีวิตรัก และภาพยนตร์เพลง แต่ก็ไม่ได้หมายความว่านักศึกษาดังจะชอบ
ชมภาพยนตร์เอง, ดนตรี และวีดิทัศน์ นักศึกษาดังยังนิยมชมภาพยนตร์สืบสวน จารกรรม วิทยาศาสตร์
และศกศพบันฉันทย อาจเป็นเพราะใบสั่งชมปัจจุบัน นักศึกษาดังได้รับสิทธิเท่าเทียมกับนักศึกษา
ชายทุกทบวง ซึ่งแตกต่างกว่าสังคมในสมัยก่อนมาก และอยู่ในสังคมที่กำลังเปลี่ยนแปลง จึงทำให้
นักศึกษาดังมีความสนใจในเรื่องต่าง ๆ และแสวงหาความรู้รอบตัวมากยิ่งขึ้น การชมภาพยนตร์ปัจจุบัน
นักศึกษาดังสนใจชมภาพยนตร์ประเภทต่าง ๆ ไม่แพ้นักศึกษาชายซึ่งจะชมเสมอในโรงภาพยนตร์ทั่ว ๆ
ไปในทุกวันนี้

๒. จากสมมุติฐานที่ตั้งไว้เกี่ยวกับความถี่ในการชมภาพยนตร์ของนักศึกษาทั้ง ๒ เพศว่ามี
ระดับใกล้เคียงกัน ผลปรากฏว่านักศึกษาดัง ๒ เพศ คือนักศึกษารายคิดเป็นร้อยละ ๔๓.๐๒ นักศึกษา
หญิงคิดเป็นร้อยละ ๕๕.๔๕ โดยเฉลี่ยแล้วชมภาพยนตร์ประมาณเดือนละ ๑ - ๓ เรื่องซึ่งเท่ากัน
รองลงมา นักศึกษารายร้อยละ ๑๕.๐๕ นักศึกษาดังร้อยละ ๒.๐๒ ชมประมาณเดือนละ ๔ - ๖ เรื่อง
จะเห็นได้ว่าผลจากการวิจัยใกล้เคียงกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อเปรียบเทียบเด็กวัยรุ่นไทยทั้ง ๒ เพศ
แล้ว เด็กวัยรุ่นไทยนิยมไปชมประมาณเดือนละ ๑ ครั้งเท่านั้น ซึ่งมีความถี่น้อยกว่านักศึกษา อาจเป็น
เพราะว่านักศึกษามีเวลาว่างมากกว่า เด็กวัยรุ่นที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมก็ได้

๓. เกี่ยวกับวัน เวลา รอบ และอัตราค่าชมภาพยนตร์ของนักศึกษาดัง ๒ เพศนั้น จากการ
วิจัยปรากฏว่านักศึกษายกขานิยมไปชมภาพยนตร์ในวัน เวลา และโอกาสที่อำนวยความสะดวก คือคิดเป็น
ร้อยละ ๓๘.๖๒ รองลงมา นักศึกษายกขานิยมไปชมภาพยนตร์ในวัน เวลา และโอกาสที่อำนวยความสะดวก คือคิดเป็น
ร้อยละ ๓๖.๕๕ ชอบชมในวันปกติ คือตั้งแต่วันจันทร์ -
ศุกร์ ที่มีเวลาว่างจากการ เรียน ส่วนนักศึกษาดังนั้นชอบชมภาพยนตร์ในวันที่มีเวลาว่างจากการ เรียน
มากที่สุด คือมีวันจำนวนร้อยละ ๓๗.๗๖ รองลงมา นักศึกษาดังชอบชมในโอกาสที่วันและเวลาจะ
อำนวยความสะดวก เป็นร้อยละ ๓๐.๗๕ สำหรับวันสุดสัปดาห์ก็วันเสาร์ - อาทิตย์ และวันหยุดราชการนั้น
นักศึกษายกขานิยมไปชมมากกว่านักศึกษาดังคิด เป็นร้อยละ ๒๓.๓๔ จะเห็นได้ว่านักศึกษาดัง ๒
เพศ นิยมชมภาพยนตร์นั้นคล้ายคลึงกันมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักศึกษาดัง ๒ เพศนิยมมีเวลาว่างจาก
การ เรียนในวันสัปดาห์หนึ่ง ๆ เป็นจำนวนมากนั่นเอง จึงนิยมชมภาพยนตร์ในวันเวลาที่ว่างที่สุด ส่วน

*ดูตารางที่แนบมา ๘๖.

ในวันสุดท้ายของวันหยุดราชการนั้น นักศึกษาหญิงไม่ยอมลดขนาดบ้านมากนัก ซึ่งอาจมีนักศึกษาชาย
คล้ายนั้นอีกอยู่บ้าง จึงไม่มีคนมาขอสมัครในวันเหล่านี้ จากการศึกษาวิจัยสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้ง
ไว้ และใกล้เคียงกันมากที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับเด็กวัยรุ่นแล้ว เด็กวัยรุ่นทั้ง ๒ เพศใช้เวลามาขอ
สมัครในวันเสาร์ - อาทิตย์มากที่สุด คงเป็นเพราะเด็กวัยรุ่นที่เรียนอยู่ในโรงเรียนมัธยมนั้นมีเวลา
ว่างเฉพาะ ๒ วันเท่านั้น ซึ่งต่างกับนักศึกษาซึ่งมีเวลาว่างในรอกบสัปดาห์มากกว่าก็ได้

สำหรับรอบที่นักศึกษารายนิยามไปสมัครพบมากที่สุดคือในรอบ ๑๔.๐๐ น. คิดเป็นร้อยละ
๓๔.๒ รองลงมาคือนักศึกษาชายขอสมัครในรอบ ๑๖.๐๐ น. ซึ่งคิดเป็นร้อยละ ๒๖.๖๗ ส่วนนักศึกษาหญิง
นิยมไปสมัคร ๑๖.๐๐ น.มากที่สุด คือมีเป็นจำนวนร้อยละ ๓๔.๐๘ รองลงมานักศึกษาหญิงนิยมไปสมัคร
รอบ ๑๔.๐๐ น. คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๓๔ ส่วนรอบ ๑๑.๐๐ น.นั้น นักศึกษาทั้ง ๒ เพศนิยมไปสมัคร
มาก คือนักศึกษาชายไปสมัครเพียงร้อยละ ๖.๒๔ และนักศึกษาหญิงนิยมไปสมัครเพียงร้อยละ ๑.๐๗ เท่านั้น
จะเห็นได้ว่านักศึกษารายนิยามสมัครในรอบใกล้เคียงกันมาก ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐาน ซึ่ง
ระยะเวลาดังกล่าวนี้เป็นระยะที่นักศึกษามีเวลาว่างจากการเรียนมากกว่าในเวลาอื่น และอาจเป็น
เพราะเวลาดังกล่าวเป็นระยะเวลาที่อากาศค่อนข้างร้อนมากสำหรับเมืองไทย จึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้
ให้นักศึกษารายนิยามดังกล่าวมากที่สุด

ส่วนอัตราค่าชมภาพยนตร์นั้น นักศึกษารายนิยามชมในอัตราที่ราคา ๑๐.๐๐ บาทมากที่สุด คือ
มีเป็นจำนวนร้อยละ ๕๕.๑๔ รองลงมานักศึกษารายนิยามชมในอัตราที่ราคา ๑๖.๕๐ บาท ซึ่งคิดเป็น
ร้อยละ ๒๔.๐๗ สำหรับนักศึกษาหญิงนิยมชมในอัตราที่ราคา ๑๖.๕๐ บาทมากที่สุด คิดเป็นจำนวนร้อย
ละ ๕๖.๑๖ รองลงมานักศึกษาหญิงนิยมชมในอัตราที่ราคา ๑๐.๐๐ บาท มีเป็นจำนวนร้อยละ ๓๔.๖๑
ส่วนอัตราค่าชมที่ราคา ๑๖.๐๐ บาทนั้น นักศึกษาทั้ง ๒ เพศนิยมชมเป็นจำนวนน้อย และที่ราคา
๒๐.๐๐ บาท - ๓๐.๐๐ บาท หรือ ๓๕.๐๐ บาทนั้น ปรากฏว่าไม่มีนักศึกษาทั้ง ๒ เพศนิยมชม สำหรับ
การวิจัยครั้งนี้ อาจเป็นเพราะราคาค่าชมในอัตราที่แพงเกินไป ทั้งนี้เพราะนักศึกษายังอยู่ในวัยเรียน
ที่ยังช่วยตัวเองยังไม่ได้ในเรื่องเศรษฐกิจ จึงทำให้นักศึกษาส่วนมากนิยมชมในอัตราที่ราคา ๑๐.๐๐
บาท และ ๑๖.๕๐ บาทมากที่สุด ซึ่งใกล้เคียงและตรงกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ก่อนการวิจัย

๔. จากการศึกษาครั้งนี้นักเรียนพบว่า นักศึกษาทั้ง ๒ เพศ นิยมไปชมภาพยนตร์กับเพื่อนเพศเดียวกันมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ เหมือนกับสมมุติฐานในข้อข้างต้น คือ นักศึกษาชายร้อยละ ๕๓.๕๔ นักศึกษาหญิงร้อยละ ๗๖.๗๖ นิยมไปชมกับเพื่อนเพศเดียวกัน รองลงมา นักศึกษาชายนิยมไปชมกับเพื่อนต่างเพศ คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๕๕ ซึ่งต่างกับนักศึกษหญิงที่นิยมไปชมกับเพศที่ต่าง เป็นอันดับรองลงมา คิดคิดเป็นร้อยละ ๔.๕๓ นักศึกษาหญิงที่นิยมไปชมกับเพื่อนต่างเพศมีเพียงร้อยละ ๕.๕๕ ซึ่งมีน้อยกว่านักศึกษายาย ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมของไทยเรากว้างกับของยุโรป และของสหรัฐอเมริกาได้ นักศึกษาไทยเราจึงไม่นิยมไปชมกับเพื่อนต่างเพศมากนัก และ เมื่อเปรียบเทียบเกี่ยวกับเด็กวัยรุ่นแล้วจะเห็นได้ว่า เด็กวัยรุ่นชายชอบไปชมกับเพื่อนเพศเดียวกันเหมือน กับนักศึกษายาย ส่วนเด็กวัยรุ่นหญิงชอบไปชมกับเพศที่ต่าง ซึ่งใกล้เคียงกับนักศึกษหญิงเหมือนกัน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะเหตุผลตามที่กล่าวมาแล้วก็ได้

๕. นักศึกษาทั้ง ๒ เพศ ให้เหตุผลไม่แตกต่างกันเลยเกี่ยวกับประโยชน์ที่ได้จากการชมภาพยนตร์ซึ่งตรงกับสมมุติฐาน นักศึกษาชายหญิงให้เหตุผลว่าการชมภาพยนตร์ได้ประโยชน์ในการช่วยผ่อนคลายอารมณ์ และคลายความตึงเครียดได้ดี เป็นเหตุผลของนักศึกษายายร้อยละ ๓๗.๕๔ เป็นเหตุผลของนักศึกษหญิงร้อยละ ๔๓.๕๕ เหตุผลรองลงมา นักศึกษาชายร้อยละ ๑๖.๕๔ นักศึกษาหญิงร้อยละ ๑๔.๕๗ ให้เหตุผลว่าการชมภาพยนตร์ให้ประโยชน์ในการช่วยเพิ่มพูนความรู้รอบตัว นอกจากนี้ นักศึกษาทั้ง ๒ เพศ ยังกล่าวว่า ภาพยนตร์ให้ประโยชน์ต่อการศึกษา ทำให้รู้จักชีวิตในแง่ต่าง ๆ ได้ดีขึ้น และ ภาพยนตร์บางเรื่องให้คติสอนใจ ซึ่งเป็นเหตุผลที่ใกล้เคียงกันมากทั้ง ๒ เพศ

ส่วนผลเสียจากการชมภาพยนตร์นั้น ผลปรากฏตรงกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้เช่นเดียวกัน คือ นักศึกษาทั้ง ๒ เพศ ให้เหตุผลใกล้เคียงกันว่าทำให้สิ้นเปลืองเงิน เป็นเหตุผลของนักศึกษายายร้อยละ ๕๕.๕๕ และเป็นเหตุผลของนักศึกษหญิงร้อยละ ๕๖.๕๕ รองลงมา นักศึกษาชายร้อยละ ๒๖.๓๔ นักศึกษาหญิงร้อยละ ๒๖.๖๑ ให้เหตุผลว่าทำให้เสียเวลา ส่วนเหตุผลอื่น ๆ คือ ทำให้เสียการเรียน และทำให้เสียสุขภาพได้เช่น ทำให้ปวดศีรษะ ทำให้เสียสายตา และทำให้เกิดความผิดปกติทางประสาท อาจเป็นเพราะฉากทัศน์ในโรงภาพยนตร์บางครั้งร้อนจัด หรือเย็นจัดเกินไป ซึ่งต่างกับอากาศภายนอก

โรงเมื่อร่างกายรับตัวไม่ทัน จึงเป็นผลให้ยูธูปประทัดกระชากได้ การจึงมีภาพยนตร์นาน ๆ และชมใน
ระยะใกล้จ่อเกินไป ซึ่งยูธูปที่ฉุนในชั้นราคาต่ำอาจทำให้เส้นสายตาได้ และบางครั้งอาจสมทบบาง
เรื่องแสดงถึงการขายกรรม แสดงถึงชาตกรรมสยทสยลงและเสียดอนอารมณ์มาก ๆ จึงเป็นสาเหตุ
ให้ยูธูปมีความดีครึ่งซำมาได้

๖. จากสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่านักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยทั้ง ๒ เพศไม่รับเอาอิทธิพลจากภาพ
ยนตร์มาปฏิบัติตนเหมือนกันนั้น ผลการวิจัยปรากฏว่ามีนักศึกษาทั้ง ๒ เพศ ซึ่งเป็นส่วนน้อย ก็ค้น
ศึกษารายละเอียด ๓๓.๕๘ นักศึกษานหญิงร้อยละ ๒๓.๐๐ บอกรับว่าได้รับเอาอิทธิพลจากภาพยนตร์มา
ปฏิบัติตามถึงแม้กับสมมุติฐาน แต่นักศึกษาทั้ง ๒ เพศได้เปลี่ยนแนวโดยนำมาดัดแปลงได้เข้ากับบุคลิก
ภาพของตน และได้เหมาะสมกับวัฒนธรรมไทย เช่นการแต่งกาย กิริยาท่าทาง การวางตนในการเข้า
สังคม ถิ่นที่ การปฏิบัติตนต่อเพื่อนต่างเพศ ต่างวัย และต่างฐานะ เพื่อประโยชน์ในการดำรงชีวิต
ดังเห็นจึงอาจกล่าวได้ว่าวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีไทยตลอดจนวิถีของการศึกษา มีส่วนช่วย
ไม่ให้นักศึกษาลอกเลียนแบบจากภาพยนตร์เหมือนคนชาติอื่น เมื่อเปรียบเทียบกับเด็กวัยรุ่นของไทย
แล้ว จากการค้นคว้าของนางสาวอุษณา สยามเนตร ปรากฏว่า เด็กวัยรุ่นชายหญิงใช้แบบการ
แต่งกายจากภาพยนตร์มากที่สุด นอกจากนี้เลียนแบบการกระทำ ทรงผม กิริยาท่าทาง และบทบาท
การแสดงความรัก ยึดเลียนแบบในทางที่ดีเท่านั้น แสดงว่าเด็กวัยรุ่นของเรามีจำนวนน้อยมากที่ตกอยู่
ภายใต้อิทธิพลเหล่านี้ ซึ่งสอดคล้องกับผลของการวิจัยครั้งนี้ด้วย และเมื่อเปรียบเทียบกับเด็กวัยรุ่น
ต่างประเทศแล้วจะเห็นได้ว่าเด็กวัยรุ่นต่างประเทศรับเอาอิทธิพลมาปฏิบัติมีความมากกว่า เด็กวัยรุ่นของ
ไทยเรา ดังผลจากการค้นคว้าของ นางบาร์บารา เกรย์ ตอนหนึ่งกล่าวว่า เด็กดังกฤเหมือโคคูภาพ
ยนตร์ที่แสดงถึงชนแม่ผู้รักลูก และใจดีต่อลูกมีคหกรรมศา เด็กมักจะมีเกิดความรู้สึกแข็งกระด้างต่อพ่อแม่
ของตน เด็กวัยรุ่นชายชอบเปรียบเทียบตนเองกับพระเอกในเรื่องมัจจุชัย ส่วนมากจำแต่ในคำฉิ่ง
แสดงความเลิใจเพื่อแม่ ในทางตรงกันข้ามเด็กวัยรุ่นหญิงจะตกอยู่ในอิทธิพลจากความรักของเรื่อง

^๒ ดูแหล่งไว้แล้ว, หน้า ๕๐

^๓ Philip Bauchard, ภาพยนตร์สำหรับเด็ก, แปลและเรียบเรียงโดย นางแม่มาศ
สวัสดิ์ - นางสุระณี นาคพรตพ. องค์การยูเนสโกจักพิมพ์

บางครั้งจะทำหรือวางนาง เอกภาพยนตร์ นางเอกในภาพยนตร์จากฮอลลีวูดมีอิทธิพลเหนือเด็กหญิง
 มาก บ้างก็โล้ตามหาเรื่องราวส่วนตัวของดารานางเหล่านั้นจากหนังสือรายตีพิมพ์สำหรับผู้หญิงด้วยแล้ว
 เด็กหญิงก็ยิ่งอยากจะได้ของดารานางเหล่านั้นมากขึ้น เด็กวัยรุ่นหญิงอายุ ๑๔ - ๑๕ จากเบอร์มิงแฮม
 แม้จะมีความคิดอ่านเธอมากกว่าเด็กผู้ชายอายุรุ่นราวคราวเดียวกัน ก็ยังคงเดินตามนางสาวสังคมนู
 เจนโอดของนางเอกภาพยนตร์ไม่ได้ ภาพยนตร์ที่แสดง "ชีวิตแสนสบาย" ทำให้เด็กผู้หญิงบางคนคิดว่า
 ว่า การแต่งงาน เสื้อผ้าสวยงาม และการแสดงความรักอย่างเปิดเผยเป็นส่วนสำคัญของชีวิต นาง
 เกรงมีความเห็นว่าภาพยนตร์นั้นนอกจากจะสร้างปัญหาทางอันธพาลด้วยอยู่แล้ว บังจะทำอันตรายให้เด็ก
 เกิดความสับสนเข้าใจผิดเด็กด้วย แต่ที่เด็กวัยรุ่นและนักศึกษานักไทยเราไปลอบอยู่ภายใต้อิทธิพลเหล่านี้
 เพราะชนบทรวม เมืองประเพณี และสังคมไทยมีส่วนช่วยป้องกันไว้ได้อย่างดีถึงขั้นนี้เอง ถึงแม้ว่ามีเด็ก
 หรือนักศึกษาไปมาบางส่วนตกอยู่ภายใต้อิทธิพลนี้ แต่ก็ยังไม่ไปในทางที่ผิดถึงโลกาฆาตฆาต

๓. ภาพยนตร์ที่นักศึกษากว่า ๒ เพศ นิยมชมมากที่สุดในปัจจุบันได้แก่ภาพยนตร์ที่ผลิตจาก
 ฮอลลีวูดประเทศสหรัฐอเมริกา นักศึกษานานาชาติภาพยนตร์อเมริกันคิดเป็นร้อยละ ๘๖.๓๑ นักศึกษา
 หญิงอเมริกันภาพยนตร์อเมริกันคิดเป็นร้อยละ ๕๑.๔๘ รองลงมา นักศึกษานานาชาติร้อยละ ๒๓.๖๐ นักศึกษา
 หญิงร้อยละ ๕๘.๑๖ นิยมชมภาพยนตร์ที่ผลิตจากประเทศอังกฤษ (ในที่นี้อาจหมายถึงภาพยนตร์ที่มีดารานาง
 อังกฤษแสดงนำ) และอันดับถัดไปนักศึกษานานาชาติร้อยละ ๓๓.๕๗ นักศึกษาหญิงร้อยละ ๓๓.๕๔ นิยมชม
 ภาพยนตร์ที่ผลิตจากประเทศฝรั่งเศส ส่วนภาพยนตร์ไทย ภาพยนตร์ญี่ปุ่น ภาพยนตร์จีน และภาพยนตร์
 อินเดีย นักศึกษาทั้ง ๒ เพศนิยมชมน้อยมาก อาจเป็นเพราะภาพยนตร์ที่ผลิตจากประเทศสหรัฐอเมริกา
 อังกฤษ และฝรั่งเศส มีเทคนิคการถ่ายทำและมีคุณภาพดีกว่าภาพยนตร์ที่ผลิตจากประเทศในเอเชีย จึง
 ทำให้ นักศึกษา นิยมชมมาก ซึ่งตรงกับสถิติฐานที่สร้างไว้ก่อนการวิจัย

๔. จากสมมุติฐานที่สร้างไว้ว่านักศึกษากว่า ๒ เพศ มีความคิดเห็นว่าการใช้เวลาว่างชม
 ภาพยนตร์นั้นไปประโยชน์เท่ากับการใช้เวลาว่างทำงานอย่างอื่นนั้น ผลจากการวิจัยปรากฏว่าสมมุติ
 ฐานข้อนี้เป็นความจริง คือนักศึกษานานาชาติร้อยละ ๕๑.๖๗ นักศึกษาหญิงร้อยละ ๕๗.๑๗ ได้ให้ข้อคิดเห็น
 ผลตกกลงกับ เหตุผลที่สนับสนุนสมมุติฐานข้อนี้คือนักศึกษานานาชาติร้อยละ ๗๖.๕๔ นักศึกษาหญิงร้อยละ
 ๗๖.๕๐ กล่าวว่าการใช้เวลาว่างทำงานอย่างอื่นนั้นไปประโยชน์เท่ากัน ๆ กับการใช้เวลาว่างสำหรับ
 ชมภาพยนตร์ แต่ประโยชน์ที่ได้นั้นต่างกันไปตามระดับอย่าง ซึ่งเป็นประโยชน์เหมือนกัน ส่วนเหตุผลอื่นของ
 นักศึกษาทั้ง ๒ เพศที่สนับสนุนคือ การชมภาพยนตร์ เป็นการพักผ่อนหย่อนใจเหมือนกับการใช้เวลาทำงาน

พักผ่อนอย่างดี และทำให้ได้เปลี่ยนบรรยากาศเหมือนกัน ซึ่งความแตกต่างนโยบายนี้ช่วยกันทั้งนั้น
จึงแสดงว่าเมื่อมีกักขังมีเวลาว่างสำหรับทำงานอย่างอื่นเพื่อพักผ่อนหย่อนใจนั้น นักศึกษาได้ใช้เวลา
ว่างให้เป็นประโยชน์ต่อตนเองเสมอ

๕. นักศึกษาทั้งสอง เพศ ใช้เวลาว่างสำหรับพักผ่อนหย่อนใจต่างกันจากสมมุติฐานที่ตั้งไว้ในปี
ปรากฏว่านักศึกษารายชายใช้เวลาว่างฟังวิทยุ หรือดูรายการโทรทัศน์มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๑๔.๔๐
รองลงมานักศึกษารายชายใช้เวลาว่างเล่นกีฬา หรือดูกีฬา คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๕๕ ถัดมาถัดไปนักศึกษา
ชายนิยมชมชอบการชมละครตามโรงฉายทั่ว ๆ ไป

ส่วนนักศึกษานางนั้นส่วนมากใช้เวลาว่างอ่านหนังสือคิดเป็นร้อยละ ๒๔.๖๓ รองลงมาใช้
เวลาว่างฟังวิทยุหรือดูรายการโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๐๐ ถัดมาถัดไปใช้เวลาว่างชมภาพยนตร์
ตามโรงฉายทั่ว ๆ ไป

จะเห็นได้ว่านักศึกษาทั้ง ๒ เพศ ใช้เวลาว่างสำหรับพักผ่อนหย่อนใจคล้ายคลึงกัน คือการ
ใช้เวลาว่างฟังวิทยุ หรือดูรายการโทรทัศน์ และใช้เวลาว่างชมภาพยนตร์ตามโรงฉายทั่ว ๆ ไป ส่วน
ที่แตกต่างกันก็คือนักศึกษารายชายใช้เวลาว่างเล่นกีฬาหรือดูกีฬามากกว่านักศึกษานาง ซึ่งตรงกับข้อเท็จ
จริงที่นักศึกษารายชายนิยมเล่นกีฬา ออกกำลังกายเพื่อสุขภาพอนามัยของตน และนิยมดูกีฬาประเภทต่าง ๆ
สอดคล้องตามกาเกณฑ์ตามลักษณะของเพศ ซึ่งเป็นที่ประจักษ์ด้วยทั่วไปแล้ว สำหรับนักศึกษานางสนใจ
อ่านหนังสือมากกว่านักศึกษารายชายเมื่อมีเวลาว่าง ซึ่งตรงกับข้อเท็จจริงมากที่สุด เพราะการปกติแล้ว
นักศึกษานางนิยมเรื่องการอ่านการเขียนมากกว่านักศึกษารายชาย เป็นลักษณะประจำตัวของหญิง
(ตามความรู้อัตนธวงศไทยทั่ว ๆ ไป) ที่รายงานค้านนี้ ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่านักศึกษานางทั้ง ๒ เพศ
ส่วนมากใช้เวลาว่างสำหรับพักผ่อนหย่อนใจใกล้เคียงกัน มีแตกต่างกันบ้างตามลักษณะของความสนใจ
ซึ่งเป็นลักษณะประจำตัวของแต่ละเพศ ซึ่งข้อนี้ตรงกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ก่อนการวิจัย อย่างไรก็ตาม
นักศึกษานางทั้ง ๒ เพศได้ใช้เวลาว่างทำงานให้เป็นประโยชน์ต่อตนเองมากทัดเทียมกันสำหรับการวิจัยนี้

๑๐. นักศึกษาทั้ง ๒ เพศมีความเห็นเหมือนกันตรงกับข้อสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่า รัฐบาลควร
ส่งเสริมการสร้างภาพยนตร์ไทยให้ถึงระดับมาตรฐานสากล เป็นความเห็นรองชายร้อยละ ๕๕.๕๖
และเป็นความเห็นของหญิงร้อยละ ๕๓.๔๓ เหตุผลที่สนับสนุนคือชายร้อยละ ๓๐.๓๖ หญิงร้อยละ ๓๑.๑๔
กล่าวว่าเป็นการยกระดับมาตรฐานของภาพยนตร์ไทย และช่วยทำให้อุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทยเจริญ

เป็นเงาตามตัวมีลอบ เหลือบอื่น ๆ ลึกลับการถ่ายประหลาดเงินตราไม่ให้รั่วไหลไปต่างประเทศ เมื่อสมัยนิยมถ่ายภาพยนตร์ไทยมากรึบ ทั้งยังทำราคาให้แก่ประเทศได้อีกด้วยถ้าจะยกของไทยเป็นที่ต้องการของตลาดต่างประเทศ นอกจากผู้สร้างภาพยนตร์ไทยยังไม่ค่อยมีความรู้ในการสร้างภาพยนตร์ ขาดเงินเฟ้อสำหรับสร้าง เทคนิคในการถ่ายทำของเราซึ่งผู้ต้องต่างประเทศไม่ได้ การมีน้อยและยังแสดงไม่สมบทบาท รวบรวมเนื้อเรื่องก็ยังไม่ดีสาระ ฯลฯ ซึ่งตรงกับข้อเท็จจริงทุกประการ ดังที่เมื่ออยู่ในยุโรปผู้มี สาเหตุเหล่านี้ทำให้กึ่งกึ่งมาส่วนไหนในนิยมชมภาพยนตร์ไทยเมื่อถ่ายภาพยนตร์ต่างประเทศ จึงทำให้ภาพยนตร์ไทยสาหัสลงไปกว่าหน้าตัดเทียบกับของต่างประเทศ เมื่อรัฐบาลได้สังเกตเห็นถึงประโยชน์ที่จะได้รับจากอุตสาหกรรมประเภทนี้ จึงสมควรอย่างยิ่งที่ควรเร่งที่จะเข้าปรับปรุงมาตรฐานการสร้างภาพยนตร์ไทยให้ดีขึ้น

๑๑. จากสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่านักศึกษารั้ง ๒ เพศมีความเห็นว่า รัฐบาลไม่ควรตั้งโควตาภาพยนตร์ต่างประเทศให้มีจำนวนจำกัดสำหรับมาฉายในเบื้องไทย จากผลของการวิจัยปรากฏว่านักศึกษารั้ง ๒ เพศ แสดงความคิดเห็นสอดคล้องกับสมมุติฐานนี้ คือชายมีจำนวนร้อยละ ๘๘.๘๘ หญิงมีจำนวนร้อยละ ๗๖.๗๑ ที่เป็นเช่นนี้เพราะภาพยนตร์ที่ฉายให้ความบันเทิง เร้าอารมณ์สนุกสนานโดยทั่วไปในขณะนี้ล้วนเป็นภาพยนตร์ที่ผลิตจากต่างประเทศเสียส่วนมาก ถ้ามีการตั้งโควตาให้มีความจำกััดจะทำให้กึ่งกึ่งมาหรือผู้ผลิตในอุตสาหกรรมสร้างประเทศหมดโอกาสที่จะได้ฉายภาพยนตร์ที่ ๆ เพราะภาพยนตร์ต่างประเทศโดยเฉพาะภาพยนตร์ที่ผลิตจากสหรัฐอเมริกา และจากยุโรปนั้นส่วนใหญ่จะเป็นภาพยนตร์ที่มีมาตรฐานการสร้างดี มีเทคนิคการถ่ายทำดี มีโครงเรื่องดี และมีการลงทุนมาก ทั้งยังเป็นการ์จำกัดสิทธิ์ของผู้มีเรื่องามระยอบการปกครองแบบประชาธิปไตยไม่ควรมีเรื่องนี้ นอกจากนี้ยังเป็นผลให้ผู้สร้างภาพยนตร์ไทยได้เห็นตัวอย่างที่ดี เพื่อจะได้นำเอาหลักการและเทคนิคต่าง ๆ ไปปรับปรุงการสร้างภาพยนตร์ไทยให้เข้ามาตรฐานดีขึ้น ตลอดจนช่วยให้รัฐบาลได้เก็บภาษีได้มากขึ้น อันเป็นรายได้ของประเทศที่สำคัญอีกอย่างใดหนึ่ง

๑๒. จากการวิจัยครั้งนี้พบว่า สอดคิดเห็นของนักศึกษารั้ง ๒ เพศที่มีต่อการสร้างภาพยนตร์ ขอบริการของโรงภาพยนตร์ และของรัฐบาลเกี่ยวกับการจัดกา และตรวจควบคุมภาพยนตร์ที่ดี เพื่อสนองความคลงการของชุมชนในแง่ทางกึ่งคามวอสมมุติฐาน กล่าวคือนักศึกษายร้อยละ ๘๖.๘๘ นักศึกษาหญิงร้อยละ ๘๗.๖๖ ให้เหตุผลสนับสนุนว่าผู้สร้างภาพยนตร์ควรสร้างภาพยนตร์ที่ดี ควรคำนึงถึงผลเสีย

สองส่วนรวมอันน่าจะเกิดจากภคินยบุตร และไม้อั่วหรือค้ำไธมาจนเกินควร นอกจากให้รวมบรมนุสรสร้าง
 ให้มีความรู้ในการสร้างภาพยนตร์ให้สูงขึ้น สำหรับเจ้าของโรงหนังควรคัดเลือกภาพยนตร์ที่ไม่เป็นภัย
 ต่อสังคมมาฉาย และไม่ควรโฆษณาจนเกินความจริง ส่วนรัฐบาลนี้ควรเข้มงวดกวดขันให้คณะกรรมการ
 การตรวจภาพยนตร์ตรวจสอบอย่างเคร่งครัดให้ตรงกับกฎหมายเกี่ยวกับการตรวจภาพยนตร์ กล่าว
 คือไม่ควรอนุญาตให้ภาพยนตร์ที่แสดงถึงความลามกอนาจาร แสดงถึงความอูฐากรวิญญู และชัถกัฒน
 ธรรมกันตั้งวางของประชาชนมาฉาย นอกจากนี้โรงเรียน วิทยาลัย และมหาวิทยาลัย ควรสนับสนุนให้
 นักเรียน นิสิต นักศึกษา รู้จักเลือกชมและมีระเบียบในการชมภาพยนตร์ดี เพื่อว่านักศึกษาก็รู้จัก
 เลือกตัดสินใจชมภาพยนตร์ประเภทต่าง ๆ ให้ได้ประโยชน์มากที่สุด สำหรับเหตุผลอื่น ๆ
 ก็อาจอธิบายได้ ๒๓.๑๕ จนถึงร้อยละ ๒๖.๒๑ กล่าวคือ เจ้าของโรงภาพยนตร์ควรจัดฉายภาพยนตร์ให้
 ตรงตามเวลา ของที่นั่งจัดบริการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ชม กว้างขวางรองรับ บริการการฉาย
 คิว อบรมพนักงานเดินคิวให้มีบริการที่ดีเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ชม นอกจากนั้นยังกล่าวอีกว่าเจ้า
 ของโรงหนังควรปรับปรุงโรงให้สะอาดถูกสุขลักษณะอยู่เสมอ โดยเฉพาะหลังดูอาคารสะอาดและมีให้เพียงพอ
 ตลอดจนควรยกเครื่องปรับอากาศภายในโรงให้อากาศในร้อนหรือไปเย็นจนเกินไป เหตุผลดัง
 กล่าวมาทั้งหมดนี้ถือว่าเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่ชมมาที่รับนิลาออบในการ จัดหาภาพยนตร์และการจัดบริ
 การที่ดี เพื่อสนองความต้องการของผู้นาน

การวิจัยเรื่องนี้มีผู้วิจัยที่พอเข้าใจกับผลของการวิจัยมาก เพราะผลที่ได้รับมีคุณค่ากับเวลา
 และผู้ที่เสียไป จึงแนบผู้วิจัยจะพยายามคำนึงงานอย่างถูกต้องที่สุดแล้วก็ตาม แต่ก็กลัวผลของการ
 วิจัยอาจมีข้อบกพร่องใดบ้าง กล่าวคือในการสอบถามแบบสอบถามของนิสิตนักศึกษารังนี้ บางคนอาจตอบไม่
 ครบทุกข้อ คงยังมีความเชื่อถือใจของคำถามจึงมีส่วนเกี่ยวข้องกับความเข้าใจในแบบสอบถาม และมีส่วน
 เกี่ยวข้องกับความกังวลใจตอบของนิสิตนักศึกษาค้น อย่างไรก็ตามก็ขอขมุขที่ได้ไปในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีใจว่า
 เป็นที่น่าเชื่อถือได้ เพราะผู้วิจัยได้ใช้วิธีการที่เป็นระเบียบและคำถามเป็นการวิจัยเพราะกลัวความระมัด
 ระวัง สิ่งที่มีผลเพราะข้อมุขนี้เชื่อถือได้ขึ้นคือ นิสิตนักศึกษาค้นใช้ เป็นตัวแทนประชากร วามมหาวิทยาลัย
 ๕ แห่งดังกล่าว ได้ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี ซึ่งผู้วิจัยสามารถรวบรวมแบบสอบถาม
 ตามคืน และสามารถนำมาทำการวิจัยได้ถึง ๑,๕๓๘ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๗๖.๕๕ นอกจากนี้ตัวเลข
 ต่าง ๆ ที่ได้วิเคราะห์ผลออกมาเห็นว่าใกล้เคียงกับสมมุติฐาน ที่ได้เกี่ยวกับข้อเท็จจริงจากการ
 สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิที่สนใจในเรื่องนี้ และจากข้อคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาค้นที่สนใจชมภาพยนตร์

ตลอดจนสอดคล้องกับภารกิจที่กำหนดไว้จากตัวกลาง ๆ ดังนั้นผลลัพธ์ที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้จึงนับว่าเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อผู้ที่สนใจ และต่อผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้อย่างไม่มากนักเลย

ขอเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้มีผลปรากฏว่าภาพยนตร์ที่ฉายอยู่ในปัจจุบันส่วนมากสร้างขึ้นเพื่อผู้ใหญ่มุ่งหมายเพื่อความบันเทิง เร้าอารมณ์ แต่อาจจะเกี่ยวข้องกับภาพยนตร์ดังกล่าวก็มีประโยชน์ต่อการศึกษาค้นคว้าสำหรับนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยซึ่งอยู่ในวัยที่มีการศึกษาระดับอุดมศึกษา บอมนูจักษ์โรวิจารณ์วิจารณ์ทางที่คิดว่าเด็กวัยรุ่นหรือคือนักศึกษาที่รักการศึกษากว่า ภาพยนตร์จึงไม่เป็นภัยต่อนักศึกษาและไม่เป็นภัยต่อผู้ใหญ่ด้วย ๗ ไป นักศึกษาบางคนจึงมีเป็นเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่รับเอาอิทธิพลจากภาพยนตร์มาปฏิบัติความ ซึ่งไปมาใช้ในทางที่ผิด เหตุผลจากการเปลี่ยนแปลงของภาพยนตร์มานั้น นักศึกษาที่ได้ชมแบบมาดังกล่าวได้เหตุผลว่า เปลี่ยนมาเพื่อนำมาปรับปรุงหรือเพื่อเสริมสร้างบุคลิกภาพของตนเองให้ดีขึ้น เพื่อประโยชน์สำหรับรับชมในการเข้าสังคมและ เป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต ปัญหาของนิสิตนักศึกษาก็เกิดจากภาพยนตร์ จึงไม่มีเหมือนเด็กวัยรุ่น ผลจากการวิจัยปรากฏว่าส่วนใหญ่ในนิสิตนักศึกษาสนใจชมภาพยนตร์ เพื่อผ่อนคลายอารมณ์เพื่อความสนุกสนานและ เพื่อช่วยคลายความเครียดของสมอง ตลอดจนเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาค้นคว้า กล่าวคือถ้ามองภาพยนตร์ให้ความรู้รอบตัว เสริมพูนประสบการณ์ ทั้งยังได้ศึกษาวินิจฉัยการต่าง ๆ ไปในตัว เช่นภาษาอังกฤษ ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ศิลปะและวัฒนธรรมของชนไม่ต่างต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี ฯลฯ จึงเป็นแนวทางช่วยส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างคนเราร่วมชาติ และระหว่างเพื่อนร่วมโลกได้ลึกซึ้งด้วย นอกจากนี้การชมภาพยนตร์ยังมีประโยชน์ต่อการยกระดับทางจิตใจให้สูงขึ้นด้วย แต่ภาพยนตร์ที่รับชมเหมือนค้ายของลม คือมีทั้งคุณอนันต์และโทษมหันต์ ถ้าผู้ชมรับเอาอิทธิพลจากภาพยนตร์มาใช้ในทางที่ผิดก็จะทำให้เกิดปัญหาและเป็นภัยต่อสังคมได้ เมื่อเห็นแบบนี้จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่เจ้าของโรงภาพยนตร์และรัฐบาลจะต้องเข้าควบคุมรับนิเทศเกี่ยวกับกาพิจารณาจากภาพยนตร์ที่เข้ามาฉาย เพื่อประโยชน์ต่อผู้ชมมากที่สุด เมื่อมีภาพยนตร์ที่ดีมาฉายก็จะเผยแพร่ให้เขาวงกตของเราเปลี่ยนแปลงอย่างในทางที่ดี และยังเป็นการช่วยลดปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมของเราในปัจจุบันได้เป็นอย่างดี

ในการจัดหาภาพยนตร์ที่ดีและการจัดบริการที่ดี เพื่อสนองความต้องการของผู้รับชม เจ้าของโรงภาพยนตร์ก็ควรคำนึงถึง

๑. เจ้าของโรงภาพยนตร์ควรจัดภาพยนตร์ที่ที่ไม่ขัดกับวัฒนธรรมและจารีตประเพณีไทย ภาพยนตร์ที่ไม่แสดงความทารุณโหดร้าย ภาพยนตร์ที่ไม่แสดงวิธีการประกอบกิจการกรรม และ ภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความรุนแรงหรือ เป็นเรื่องอันลพาลอันจะเป็นทางให้ผู้ชมที่ขาดความบังคับคิดเสียบนแบบเขาอย่างโง่เขลา

๒. เจ้าของโรงภาพยนตร์ไม่ควรหวังกำไร หรือนุ่งแต่จะหารายได้อย่างเดียว ควรคำนึงถึงเสียดศรีศถาภสเสียบนที่ จะเกิดขึ้นกับสังคม และแก่ชาติบ้านเมือง

๓. เจ้าของโรงภาพยนตร์ไม่ควรโฆษณาเกินความจริง และภาษาที่ไม่ใช่การโฆษณาควรให้ถูกต้องไม่หมิ่นบาปโลน ไม่ควรเสียดแสบเกินไป จนทำให้เสียภาษา นอกจากนั้นไม่ควรโฆษณาด้วยภาพอุจาดกมลันนุสหรืภาพโป๊ซึ่ง เป็นภาพที่อับยุมการมณั ซึ่งจะนำคเสียบนสู่เด็กวัยรุนได้ และไม่ควรมีการโฆษณาเกินความจำเป็นเกินไป การโฆษณาเกินความจำเป็น เช่น บุหรี่ สุรา เครื่องสำอางค์ ฯลฯ ไม่ควรโฆษณาจนกลายเป็นทำนองว่าเป็นสิ่งที่ดีงาม เพราะอาจทำให้เขววรรณเสียบนและ เภาเยียงอย่างได้

๔. ควรควบคุมการสากยภาพยนตร์ไม่ให้พากย์นอกเรื่อง และพากย์ด้วยภาษาที่หมิ่นบาปโลน เพราะจะ เป็นการอับยุมการมณัผู้ชมไปในทางที่ไม่ดีไม่งามได้ ภาษาที่ใช้ควรถูกต้องและสุภาพ ทางที่ดีควรอัดเสียงลงมณัสำหรับภาพยนตร์ไทย สำหรับภาพยนตร์ต่างประเทศควรจัดคำบรรยายไว้สำหรับช่วยส่วนภาษาไทยที่ดี

๕. เจ้าของโรงควรสนับสนุนให้มีการวางภาพยนตร์ที่จะ เป็นการส่งเสริมวัฒนธรรม เช่น ภาพยนตร์เกี่ยวกับเสียดศิลป์ นอกจากนั้นควรส่งเสริมการสร้างภาพยนตร์ไทย และรับภาพยนตร์ไทยฉายให้มากขึ้น

๖. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการ เกี่ยววกับเรื่องการค้าหนคอาญของผู้มเกี่ยวกับวงการภาพยนตร์ บางประเภท

๗. ควรพิจารณาให้รางวัลแก่ผู้สร้างภาพยนตร์ หรือตัวบพชกงบริษัทที่มณัดีภาพยนตร์ในสังกัดของตน เขาทำรายได้บอดเยียงไปนรอนบิ

๘. ควรร่วมมือกับหนังสือพิมพ์ให้เขียนบทวิพากษ์วิจารณ์ภาพยนตร์ โดยให้ยงธรรม การเขียนข่าวภาพยนตร์ให้ทำเป็นไปในทางชักชวน หรือแนะนำให้ผู้ชมภาพยนตร์ เรื่องที่เหมาะสม อาจมีรางวัลสำหรับบทวิจารณ์ที่ดีที่สุดประจำปี โดยขอความร่วมมือจากมณัหนังสือพิมพ์เป็นผู้จัด นอกจากนี้ไม่ควร

ลงโฆษณาด้วยภาษาที่พลิกแพลง โลกโขน หยาบคาย และไม่ควรถือโฆษณาด้วยภาพที่ยั่วยุไปในทาง
เสื่อม

๕. ไม่ควรขายโอกาสขึ้นราคาถ้าดูให้แพงกว่าปกติเพื่อเอากำไรจนเกินควร ในกรณีที่มิ
ภาพยนตร์ ๗ มาขาย และในโลกาสหเทศกาลต่าง ๆ ก็ไม่ควรขึ้นราคาถ้าดูให้แพงขึ้นกว่าเดิม
เพราะปกติราคาถ้าปกติแพงอยู่แล้ว รวมทั้งไม่ควรมีเก้าอี้เสริมให้มากจนเกินไป

๖. จัดบริการที่ดีเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ชม นับตั้งแต่การจองบัตร การขายตั๋วไม่
ควรขายให้หมดทั้ง ๆ เก็บ ๓ บัตรในเวลาเดียวกัน ไม่ควรขายบัตรให้ถึงมือคนที่ลดราคาโอกาสหา
ถ้าไร โดยการนำบัตรมาขายให้แก่ผู้ชมอีกต่อหนึ่งแล้วราคาแพงกว่าปกติ ควรอบรมมารยาทของ
พนักงานขายตั๋ว มารยาทของคนนำตั๋ว ควรห้ามการสูบบุหรี่ภายในโรง พยายามจัดฉายภาพยนตร์ให้
ตรงตามเวลาที่กำหนดไว้ ควรควบคุมอุณหภูมิภายในโรง ควรให้สมาชิกสมาชิกกัน คือไม่เย็นจนเกินไป
หรือร้อนจนเกินไป จัดระบบการฉายเสียงที่ดีให้ดังชัดแจ่ม และควรเป็น Studio ควรหมั่นตรวจ
เครื่องฉายให้อยู่ในสภาพที่ดูเสมอ รวมทั้งพยายามจัดหานองสุราที่สะอาดสำหรับเพื่อเพียงกับความต้องการ
ของผู้ชม การจัดการให้ความสะดวกและความปลอดภัยเกี่ยวกับสวัสดิการของผู้ชมเกี่ยวกับเรื่องการ
จัดสถานที่จอดรถ ยศที่สำหรับนั่งพักผ่อนสำหรับผู้ชมขณะหรือชมภาพยนตร์อย่างพอเพียง แยกจากที่ควร
จัดตำรวจเพื่อรักษาความปลอดภัยแก่ผู้ชม และในกรณีที่หนังหลุดเงินเกิดขึ้น ควรจัดให้ตำรวจออกให้
มากกว่าที่เป็นอยู่ ตลอดจนพิจารณาตัวเลขที่นั่งของโรงภาพยนตร์อีกด้วย โรงภาพยนตร์ควรตั้งอยู่ใน
สถานที่มีการคมนาคมไปมาสะดวก

สำหรับรัฐบาลควรมีดังนี้

๑. ควรคัดเจ้าออกภาพยนตร์ที่ไม่เป็นภัยต่อสังคม และชักจูงให้เงินธรรม วัฒนธรรมนิยม
ประเพณี ตลอดจนไม่ชักจูงไปสู่อบรมลทินที่ของชั่วช้าลามกขาย

๒. จัดคณะกรรมการตรวจภาพยนตร์ ซึ่งควรประกอบด้วยคนจากหน่วยงานต่าง ๆ กัน
อย่าได้พ้นจากองค์การสังคมสงเคราะห์ ศาสนา การศึกษา และนักจิตวิทยาพร้อมด้วย

๓. คณะกรรมการตรวจภาพยนตร์ ควรมีความรู้ในทางเทคนิควิชาที่จะไปเป็นการพิจารณา
ภาพยนตร์ โดยเมื่อปลองภาพยนตร์ ก็ดูประการละคร และพิจารณาการตองเด็ก โดยเฉพาะต้องคำนึงถึง
หลักเกณฑ์โดยทั่วไป ว่าเรื่องทุกเรื่องต้องมีจุดจบซึ่งแย่งคติธรรม กล่าวคือส่งเสริมกรรมดี และ
ลงโทษกรรมชั่ว นอกจากนี้ยังควรคำนึงถึงในเรื่องต่อไปนี้ด้วย

๓.๑ ไม่โจมตีทำให้เกิดความรู้สึกหมั่นแกล้งต่อองค์กรประมุขของชาติและพระราช
วงศ์ หรืออัครราชทูตหรือเจ้าพนักงานของรัฐบาล

๓.๒ ไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องการเมือง

๓.๓ ไม่โจมตีหรือลบหลู่ศาสนาหรือปูชนียวัตถุ และจารึกกระทำใด ๆ ซึ่งอาจก่อให้เกิด
ความรู้สึกในแง่ร้ายแก่ศาสนาใดศาสนาหนึ่ง

๓.๔ ไม่ทำอาชญากรรมนิยมประเพณี หรือทำปองร้าย

๓.๕ ไม่ขัดกับหลักศีลธรรม เช่น โหมน้ำไปเป็นกลางอบาณมุข หรืออาวเป็แก้วอย่างให้
นำไปประพาศลิ่ว

๓.๖ เรื่องซึ่งไม่ควรเกี่ยวข้องกับทางลามกอนาจาร หรือชามคาย ไม่ควรจะโดยเนื้อ
เรื่อง การแต่งคำพูด หรือการแต่งกายของตัวละคร

๓.๗ ไม่แสดงให้เห็นว่าการฆ่าตัวตายเป็นวิธีสมควร สำหรับเป็นทางออกของปัญหาชีวิต

๓.๘ ไม่แสดงความทารุณโหดร้ายเกินกว่าเหตุ ต่อบุคคลหรือสัตว์

๓.๙ ไม่แสดงการขาดกรรมอย่างสละสลวย อันก่อให้เกิดความตระตะแก่จิตใจหวาด
เสียว และเสียวขวัญ

๓.๑๐ ไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องอาชญากรรมทางเพศ หรือเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ทางเพศ

๓.๑๑ ไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องศีลธรรมเกี่ยวกับโศกเศร้า สตรี ภูติผี วิญญาณ ฯลฯ ซึ่งก่อให้เกิด
ความหวาดกลัว

๓.๑๒ เรื่องไม่ควรเกี่ยวข้องกับการยุยงให้เกิดความเกลียดชัง หรือรู้สึกหมั่นแกล้งระหว่าง
ชนชั้น

๔. ควรเข้มงวดการเซ็นเซอร์ในหัวข้อต่อไปนี้คือ ชื่อเรื่อง คำโฆษณา คำขวัญ คำพาดย
คำบรรยาย คำพูดในพินิต และภาพยนตร์ตัวอย่าง

๕. จัดเจ้าหน้าที่คอยสอดส่องควบคุมวิธีการโฆษณาต่าง ๆ โดยเฉพาะสถานีวิทยุ โทรทัศน์
โรงให้สุภาพมากกว่าเท่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

๖. ควรทบทวนและควบคุมพฤติกรรมของผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวันในโรงภาพยนตร์ให้ทบทวน
ยิ่งขึ้น รวมทั้งให้ความร่วมมือในการกำหนดอายุผู้อ่านสำหรับภาพยนตร์บางประเภท ตลอดจนจัดเจ้า
หน้าที่ออกตรวจตราสภาพของโรงภาพยนตร์ต่าง ๆ อยู่เสมอ เพื่อว่าเจ้าของโรงจะได้ทบทวนแล
รักษาสภาพของโรงให้อยู่ในสภาพที่ดีเสมอ รวมทั้งร่วมมือในการจัดเจ้าหน้าที่สำรวจให้ความปลอดภัย

แก่ชุมชน ซึ่งอาจมีเหตุการร้ายเกิดขึ้นในโรงพยาบาล หรือบริเวณโรงพยาบาล และควรกำจัดพวก
มีจิตอาสาคอยหาโอกาสทำร้ายอยู่ตามหน้าโรงพยาบาลต่าง ๆ ด้วย

๕. ควรส่งเสริมการสร้างภาพยนตร์ไทยให้ถึงระดับสากล เลือกลูกหลานกรมภาพยนตร์ไทย
เจริญขึ้น ปัจจุบันอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทยยังอ้าหลังต่างประเทศ ถ้าได้มีการปรับปรุงและส่งเสริม
ใหญ่สร้างมีความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการถ่ายทำภาพยนตร์ และการใช้อุปกรณ์ประเภทต่าง ๆ รวมทั้งปรับ
ปรุงการนำที่แรงใจให้เหมาะสมกับขนาดและให้มีจำนวนมากขึ้น เมื่ออุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทยเจริญขึ้น
แล้ว ภาพยนตร์ไทยอาจเป็นที่ต้องการของตลาดภาพยนตร์ในต่างประเทศได้ ผลที่ได้รับจะช่วยเพิ่มพูน
รายได้ให้ประเทศได้ปีละมาก ๆ ทั้งยังเป็นการเผยแพร่ชื่อเสียงของประเทศให้ชาวต่างประเทศได้รู้จัก
ประเทศไทยมากขึ้นด้วย ผลที่คิดความมาจะช่วยให้เงินตราไม่รั่วไหลไม่ต่างประเทศและคนไทยจะได้มี
งานมากขึ้น เศรษฐกิจของประเทศจะดีขึ้นตามลำดับ เมื่อเป็นเช่นนี้รัฐบาลควรสนับสนุนอุตสาหกรรม
ภาพยนตร์ไทยให้ดียิ่งกว่าที่เป็นอยู่ โดยการกระทรวงอุตสาหกรรมจัดตั้งองค์การขึ้นโดยรวบรวมผู้ทรง
คุณวุฒิ และผู้ชำนาญงานในวงการภาพยนตร์ทั้งในทางราชการและเอกชน เพื่อส่งเสริมภาพยนตร์ไทย
โดยการ

ก. จัดสร้างโรงถ่ายพร้อมทั้งอุปกรณ์ทันสมัยให้ชุมชนทั่วในอัตราค่า เพื่อส่งเสริม
มาตรฐานของการผลิตภาพยนตร์

ข. รับตรวจสิทธิเรื่องจากบริษัทที่มีเงินทุนไม่ต่ำกว่า ๑ ล้านบาท ถ้าสมัครพักให้เช่า
โรงถ่ายในอัตราค่าเป็นพิเศษ ถ้าสมัครเป็นพิเศษ ทางองค์การควรเข้าร่วมทุนด้วย และพยายามแบ่ง
ผลกำไรให้ผู้ผลิตให้มากที่สุด

ค. สำหรับภาพยนตร์จัดเคเบิ้ล ทางองค์การควรให้ใบรับรองด้วย

ง. เมื่อภาพยนตร์ผลิตขึ้นในประเทศไทยมีปริมาณและคุณภาพดีเพียงพอแล้ว ควรกำหนด
จำนวนภาพยนตร์ผลิตจากต่างประเทศให้เข้ามาให้น้อยลง

และในระหว่างที่รัฐบาลยังไม่สามารถดำเนินการตามข้อเสนองานนี้ได้ รัฐบาลควรจะ
สนับสนุนดังนี้คือ

ก. ทางการการจัดทำคู่มือหรือข้อเสนอแนะในการสร้างภาพยนตร์ เมื่อเป็นแนวทางช่วย
ใหญ่สร้างภาพยนตร์ได้สร้างภาพยนตร์ที่เหมาะสม

ข. ลดภาษีอากรให้แก่ภาพยนตร์ไทยให้ต่ำกว่าปัจจุบัน

ค. ถ้าผู้ผลิตทำภาพยนตร์ได้ก็เยี่ยมควรมีรางวัลตอบแทนเพื่อเป็นกำลังใจ